Súd:	Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka:	20C/58/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6121468937
Dátum vydania rozhodnutia:	06. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Libuša Záthurecká
ECLI:	ECLI:SK:OSBB:2025:6121468937.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Libušou Záthureckou v právnej veci žalobkyne A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. D., právne zastúpená JUDr. Erik Štepánek, advokát, so sídlom Ladislava Hudeca 15326/2A, Banská Bystrica, IČO: 52 075 958 proti žalovanej MUDr. Ivana Šintajová, zubná lekárka, s miestom podnikania Sládkovičova 7/A, Banská Bystrica, IČO: 45 018 901, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Martina Slosiariková, s. r. o., so sídlom Topoľová 33, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 830 591 a intervenientovi Union poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 31 322 051, o zaplatenie 5 875,00 Eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni titulom náhrady nákladov na liečenie sumu 55 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni titulom nemajetkovej ujmy sumu 3 000 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

IV. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov tohto konania vo výške 100 % titulom nemajetkovej ujmy, ktoré je žalovaná povinná zaplatiť žalobkyni v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov tohto konania.

V. Žalovaná má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobkyni podľa pomeru úspechu v konaní vo výške 94,14 %, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť žalovanej v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

VI. Intervenient má nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobkyni podľa pomeru úspechu v konaní vo výške 94,14 %, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť intervenientovi v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa navrhla, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 5 875 Eur spolu s nárokom na náhradu trov konania. Suma, ktorú si žalobkyňa uplatnila pozostáva z náhrady škody, a to účelných nákladov spojených s liečením podľa § 449 ods. 1 OZ vo výške 1 875 Eur a z nemajetkovej ujmy vo výške 4 000 Eur podľa § 13 ods. 1, 2 OZ.

2. Žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Zo žaloby žalobkyne bolo zistené, že nárok, ktorý si uplatňuje voči žalovanej vznikol v dôsledku porušenia povinnosti žalovanej poskytovať správnu zdravotnú starostlivosť. Žalobkyňa uviedla, že skutočnosťou, ktorá zakladá právo na náhradu škody sú nedostatky pri protetickom ošetrení chrupu žalobkyne, ku ktorým došlo v mieste podnikania žalovanej v jej zubnej ambulancii na adrese E. XX, D. D.. Porušenie povinnosti potvrdil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o čom bola vyrozumená oznámením o výsledku prešetrenia podnetu zo dňa 19. 01. 2021.

4. Žalobkyňa bola od roku 2008 v zdravotnej starostlivosti žalovanej a vzhľadom na vrodené chýbanie zubu 12 (hypodoncia bočného rezáka vpravo hore) jej bolo žalovanou navrhnuté vytvorenie priestoru pre náhradu zuba 12 ortodontickou liečbou, a to posunom zubu 13, ktorý narástol na mieste zubu 12 za účelom zachránenia zuba 13, nakoľko ho bolo podľa žalovaného škoda zbrusovať. V roku 2011 sa posunom zuba 13 vytvoril priestor pre zub 12 a žalovaná zhotovila jej náhradu na sklenených vláknach – adhezívny mostík. Pri tomto riešení časom dochádzalo k uvoľňovaniu modelácie a k prvému uvoľneniu náhrady došlo už do niekoľkých minút po opustení ambulancie. Po opakovanom vytvorení modelácie adhezívneho mostíka aj naďalej dochádzalo k jeho uvoľňovaniu a nespĺňal ani estetickú funkciu a neumožňoval žalobkyni normálne prijímať potravu, nebolo možné s ním hrýzť. Aj v prípade druhej modelácie mostíka dochádzalo k opakovaným uvoľneniam aj vzhľadom na trvalý predčasný kontakt na zube 11, na ktorom pre nadbytok fixačnej hmoty došlo k posunu a vykriveniu zuba 11, vyvýšeniu ďasna a tieto následky nebolo možné odstrániť ani pri konečnom ošetrení chrupu žalobkyne. Žalovaná navrhla riešenie náhrady zuba 12 fixným mostíkom tak, že korunka na zube 13 ponesie voľný člen náhradu zuba 12 aj za cenu preparácie zbrúsenie zuba 13, ktoré bolo vykonané v januári 2019. Po nalepení provizória zo živice žalobkyňa zistila, že nenahrýza na zadné zuby a bolo pristúpené k zbrúseniu dolných frontálnych zubov, o tomto zákroku nebola žalobkyňa vopred informovaná. Napriek uvedenému jej musela byť náhrada opakovane fixovaná a až dodatočne po ošetrení v zubnej ambulancii Doktorzub, s.r.o. zistila, že žalovaným navrhované riešenie bolo od počiatku nevhodné.

5. Žalobkyňa bola na vlastnú žiadosť dňa 29. 05. 2020 vyradená zo stomatologickej starostlivosti žalovanej, nakoľko po konzultáciách u viacerých stomatológov, a to v zubnej ambulancii Demident, s.r.o., Banská Bystrica dňa 02. 02. 2020, v zubnej ambulancii Doktorzub, s.r.o. dňa 22. 05. 2020 a 27. 05. 2020, zistila, že vykonávaná preparácia žalovanou bola zhodnotená ako nevhodná, keďže zub je incizálne aproximálne a vestibulárne preparovaný príliš radikálne s nesprávnou konicitou pahýla, čím nie je zaistená dostatočná pasívna retencia náhrady a palatálne je preparovaný nedostatočne, čo spôsobuje prekážku v artikulácii, nemožnosť používania a uvoľňovanie protetickej náhrady. Na základe týchto zistení žalobkyňa dňa 03. 06. 2020 podala podnet na Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Dohľad zistil nedostatky pri protetickou ošetrení chrupu žalobkyne žalovanou v zmysle nevhodnej preparácie zbrúsenia zuba 13, čo spôsobilo prekážku v artikulácii, opakované uvoľňovanie náhrady a jej nefunkčnosť, o čom vydal úrad rozhodnutie zo dňa 19. 01. 2021.
6. Žalobkyňa poukázala na ustanovenie § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, v zmysle ktorého je poskytovateľ povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne a zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta. Žalovaná sa svojím konaním pri ošetrení chrupu žalobkyne dopustila porušenia zákonnej povinnosti daného zákonného ustanovenia, keď neposkytla zdravotnú starostlivosť správne, nakoľko pri jej poskytovaní nepostupoval v súlade so štandardnými postupmi. U žalobkyne vznikla škoda na zdraví spočívajúca v nevhodnej preparácii zuba 13, keďže bol preparovaný príliš radikálne s nesprávnou konicitou pahýla, čím nie je zaistená dostatočná pasívna retencia náhrady a palatálne je preparovaný nedostatočne, čo spôsobuje prekážku v artikulácii, nemožnosť používania a uvoľňovanie protetickej náhrady.

7. Žalobkyňa si uplatnila škodu na zdraví podľa § 449 ods. 1 OZ, a to účelné náklady spojené s liečením za platbu za konzultáciu v zubnej ambulancii Demident, s.r.o., Banská Bystrica zo dňa 02. 02. 2020 vo výške 15 Eur, platbu za konzultáciu v zubnej ambulancii Doktorzub, s.r.o. zo dňa 22. 05. 2020 vo výške 20 Eur a zo dňa 27. 05. 2020 vo výške 20 Eur a platbu za ošetrenie chrupu zo dňa 27. 07. 2021 vo výške 1 820 Eur, z toho jedenkrát odtlačok dvojitý zhotovený A silikónom 30 Eur, jedenkrát dentálna hygiena 50 Eur, šesťkrát celokeramická fazeta 1 740 Eur, a to v celkovej výške 1 875 Eur.

8. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 4 000 Eur spočívajúcu v pocite hanby, nemožnosti venovať sa určitým aktivitám, kedy sa v dôsledku vypadávania protetickej náhrady a artikulačným ťažkostiam spoločensky izolovala. Pri určení výšky nemajetkovej ujmy vychádzala z vlastnej úvahy a predchádzajúcej judikatúry súdov, poukázala na rozhodnutie ÚS SR II.ÚS 695/2017. Majetková ujma je i materiálnou škodou, ktorej vznik nie je možné preukazovať prostredníctvom materiálnych dôkazov, nakoľko vzniká a prejavuje sa v duchovnej sfére vnútorného prežívania ľudskej bytosti a o vnútornom psychickom rozpoložení žalobkyne nie je možné priniesť hmotný dôkaz preukazujúci vznik nemajetkovej ujmy a požiadavka takéhoto dôkazu je súdnou praxou vnímaná ako probatio a diabolica. Uvedené potvrdil Ústavný súd SR v rozhodnutí I.ÚS 689/2014. Do práva žalobkyne na ochranu zdravia ako aj do práva žalobkyne na prejav osobnej povahy, reč a zvuk hlasu bolo zasiahnuté v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalovaným, a to nevhodnou preparáciou zuba 13, kedy došlo k prekážke v artikulácii, uvoľňovaniu náhrady a nefunkčnosti náhrady pri hryzení s tým, že každá priemerná 25-ročná žena by prekážku v artikulácii spôsobujúcu nemožnosť sa normálne dohovoriť, jej vypadávanie, nemožnosť prijímania bežnej potravy vnímala ako vážnu ujmu na jej osobnostných právach.

9. Žalovaná k žalobe uviedla, že žalobkyňa prišla do jej zubnej ambulancie prvýkrát dňa 21. 11. 2008 v sprievode svojej matky. Žalovaná by ju popísala ako uzavreté dievča, utiahnuté so zdravotným handicapom v zmysle prítomných stôp po rekonštrukčných operáciách tváre bol nikým neprehliadnuteľný. Sama žalobkyňa spomenula popáleninovú traumu a uvedené zvýraznilo empatický prístup žalovanej k žalobkyni ako k pacientke. Vzhľadom na vrodené chýbanie zuba 12 požiadala žalobkyňa zastúpená matkou o riešenie a potom ako jej bol sňatý zubný strojček bolo jej ponúknuté riešenie v podobe implantátu, korunkovej náhrady, tieto možnosti boli odmietnuté z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Žalovaná upozornila niekoľkokrát žalobkyňu, že v jej prípade je najlepšie trvalé riešenie v podobe implantátu, čo odmietla. Z toho dôvodu zrealizovala so súhlasom žalobkyne dočasné riešenie v podobe adhezívneho mostíka a opakovane ju upozornila, že je to len dočasné riešenie. Uvedené bolo funkčné niekoľko rokov, avšak postupne ako každé provizórne riešenie sa začala náhrada uvoľňovať. Na stretnutí dňa 07. 01. 2019 žalobkyňa odmietla vykonať opravu rovnakou výplňou a odmietla aj implantologické ošetrenie. Zostala posledná možnosť, a to protetická. Dohodli sa, že si to premyslí, následne túto možnosť odsúhlasila. Prostredníctvom zubnej techniky viedla žalovaná ošetrenie cestou zhotovenia provizórnej korunky s tzv. prídavným korunkovým zubom, ktorý nahrádzal chýbajúci zub. Dňa 15. 01. 2019 došlo k odovzdaniu provizória. Žalobkyňa bola upozornená na to, že ide o dočasné riešenie a po štyroch mesiacoch sa korunka uvoľnila. Dňa 15. 04. 2019 bol žalobkyni urobený odtlačok chrupu, došlo k prelepeniu práce, trvalé riešenie odmietala dohodnúť z dôvodu jej pracovného vyťaženia v Bratislave. Dňa 23. 10. 2020 bolo laborantkou prerobené dočasné provizórium, ktoré bolo nalepené žalobkyni dňa 28. 10. 2019. Dňa 26. 11. 2019 došlo k opakovanému prelepeniu práce a upozorneniu, že je nutná konzultácia s laborantkou na rozšírenie rozsahu protetickej práce alebo zváženia možnosti kombinácie s implantátom. Dňa 04. 03. 2020 sa žalobkyňa na ošetrenie nedostavila a dňa 28. 05. 2020 bola na jej žiadosť vyradená z evidencie.

10. K nákladom spojeným s liečením žalovaná poukázala na vyjadrenie F. G., ktorý upozornil žalovanú, že i v prípade jeho práce sa jedná o dočasné riešenie a na skutočné vyriešenie problému je potrebné trvalé riešenie, ktoré navrhovala i žalovaná. Náklady, ktoré boli vynaložené a ktoré tvrdí, že neboli vynaložené účelne svojím vlastným rozhodnutím, a to niekoľkoročným odmietaním trvalého riešenia problému si zavinila sama. Žalobkyňa si ani u súčasného ošetrujúceho lekára nevybrala cestu trvalého riešenia. K predloženým dôkazom zo zubnej ambulancie Demident BB vo výške 15 Eur uviedla, že zo žaloby ani z výpisu z účtu nevyplýva, čo bolo predmetom ošetrenia a či sa jedná o účelne vynaložené náklady. Ošetrenie chrupu zo dňa 27. 07. 2021 položka dentálna hygiena nie je možné považovať za liečebný náklad a nevyplýva, že by úhradu v celosti vykonala žalobkyňa.

11. K nemajetkovej ujme žalovaná poukázala na rozhodnutie ÚS SR č. k. I.ÚS 426/2014 zo dňa 13. 08. 2014, z ktorého vyplýva, že nemajetková ujma je krytá cez ustanovenie zákona o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom z uvedeného vychádza, že nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia má povahu špeciálnej úpravy vo vzťahu k ochrane osobnosti. Z verejne dostupných fotografií, ktoré žalobkyňa uverejňovala na svojom profile – Instagram nevyplýva, že by pre svoj vzhľad a konanie žalovanej pociťovala hanbu a spoločensky sa izolovala. Z fotodokumentácie je zrejmé, že sa za svoj vzhľad nehanbila, nehanbí, verejne ho prezentuje vrátane úsmevu s odhalenými

zubami ako aj že bola aj je plnohodnotne zapojená do spoločenského života, ako dôkaz predložila fotodokumentáciu z Instagramu žalobkyne. Mala za to, že prípadná nemajetková ujma je konzumovaná v nároku na SSU a pokiaľ žalobkyňa mala psychickú traumu už pri prvej návšteve jej ambulancie v dôsledku jej predchádzajúceho úrazu popáleniny tváre, t. j. ak táto pretrváva nie je to v dôsledku práce žalovanej. Z toho dôvodu navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Z vyjadrenia žalobkyne k vyjadreniu žalovanej zo dňa 29. 10. 2021 bolo zistené, že pokiaľ žalovaná v časti II. svojho vyjadrenia uvádza vlastné hodnotiace úsudky ohľadom osobnosti žalobkyne v čase jej prvej návštevy ambulancie v roku 2008 neuvádza vlastné skutkové tvrdenia a uvedený hodnotiaci úsudok nemá žiadny súvis s prejednávaným sporom. V predmetnom čase mala žalobkyňa 13 rokov a istá miera obáv trinásťročného dieťaťa pri návšteve zubnej ambulancie je prirodzená. Hodnotenie žalobkyne ako osoby uzavretej a utiahnutej v dôsledku zdravotného handicapu je špekuláciou žalovaného, ktorý ani z hľadiska svojho odborného zamerania nie je spôsobilý na posudzovanie psychického stavu žalobkyne. Rovnako je nepravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že žalobkyňa podstúpila rekonštrukčné operácie tváre, ktorých stopy boli neprehliadnuteľné. Žiadne takéto operácie tváre nemá. K empatickému prístupu žalovaného uviedla, že žiadny zvlášť empatický prístup z jeho strany nezaznamenala, naopak počas doby poskytovania zdravotnej starostlivosti mal žalovaný potrebu poukazovať na úraz žalobkyne pochádzajúci z detstva. Taktiež nie je pravdivé tvrdenie odmietnutia trvalého riešenia z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Žalovaná uvedené spomínala ako jedno z možných riešení, ale nakoľko implantáty podľa vlastných slov nerobil, ponúkol jej aj vzhľadom na vek čo najmenej invazívne riešenie, ktorým bol adhezívny mostík, ktorý mal byť podľa slov žalovaného trvalým riešením. Napokon však nesplnil funkčnú ani estetickú stránku. Tvrdenie, že dňa 07. 01. 2019 odmietla ošetrenie rovnakou výplňou je nepravdivé. Žalobkyňa sa v uvedený deň dostavila do ambulancie za účelom ošetrenia prasknutého zubu a ošetrenie podstúpila. Až pri následnom ošetrení dňa 12. 01. 2019 potom ako jej zub opakovane praskol a vypadol bolo ošetrenie rovnakou výplňou odmietnuté ako nevhodné, ale zo strany priamo žalovanej. Žalovaná navrhla ošetrenie formou mostíka bez návrhu inej alternatívy. Ako dôkaz navrhla výsluchu svedkyne, matky, ktorá bola prítomná pri tomto ošetrení. Dňa 14. 01. 2019 žalovaná zbrúsila zub žalobkyni a dňa 15. 01. 2019 nasadila provizórium a zároveň popiera tvrdenia žalovaného, že ambulanciu opäť navštívila až dňa 15. 04. 2019. Žalobkyňa tvrdila, že ambulanciu navštívila už po niekoľkých dňoch z dôvodu vypadnutia provizória a aj následne kontaktovala žalovaného z dôvodu jeho vypadávania, ale bola odkázaná na kúpu a použitie fixačného krému. Do 15. 04. 2019 zubnú náhradu fixovala fixačným krémom na protézy. Napriek uvedenému došlo v apríli 2019 k uvoľneniu a strate zubnej náhrady a preto dňa 15. 04. 2019 podstúpila ošetrenie spočívajúce vo vyhotovení nového odtlačku chrupu a zhotovení a prelepení novej zubnej náhrady. Žalobkyňa neodmietala trvalé riešenie z finančných dôvodov ani pracovného vyťaženia, ale z dôvodu, že pri dočasnom riešení nedohrýzala na zadné zuby. Situácia sa opakovala aj dňa 23. 10. 2019, kedy bola nanovo vyhotovená zubná náhrada z dôvodu, že pôvodnú po uvoľnení stratila v dôsledku nevhodného zbrúsenia zubov a nevyhovujúcej náhrady. Dňa 26. 11. 2019 došlo k poslednému nalepeniu zubnej náhrady žalovanou, pričom žalobkyňa ho opätovne upozornila, že nedohrýza na zadné zuby, na čo žalovaná aplikovala liečbu spočívajúcu v zbrúsení zadných zubov. V dôsledku uvedeného stratila dôveru v schopnosti žalovanej riešiť tento zdravotný stav a preto sa dňa 04. 03. 2020 nedostavila na ošetrenie a vyhľadala iného ošetrujúceho lekára a dňa 28. 05. 2020 požiadala žalovaného o vyradenie z evidencie.

13. Žalobkyňa uviedla, že popiera skutkové tvrdenia žalovaného týkajúce sa uvoľňovania náhrady v dôsledku jej opotrebenia ako provizórneho dočasného riešenia a trvá na skutkových tvrdeniach o uvoľnení zubnej náhrady do niekoľkých minút po opustení ambulancie. Príčinou uvoľňovania nie je charakter predmetného riešenia ako dočasného a provizórneho, ale spôsob uskutočnenia ošetrenia chrupu, kedy vykonaná preparácia bola nevhodná, tak ako uviedla v žalobe a zároveň žalovaná svoje skutkové tvrdenia žiadnym spôsobom nepreukazuje, keďže súčasťou zdravotnej dokumentácie musí byť v súlade s § 6 ods. 2 písm. a/ a c/ zákona č. 576/2004 Z. z. údaj o poskytnutom poučení a udelení informovaného súhlasu. Takýmto invazívnym zákrokom je zbrúsenie dolných frontálnych zubov, ktoré žalovaný uskutočnil bez informovaného súhlasu žalobkyne a tieto skutkové tvrdenia výslovne nepoprel.

14. Súd medzi stranami sporu neriešil náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, túto si žalobkyňa neuplatnila.

15. K uvedeniu, že žalobkyňa nepreukázala vynaložené náklady v súvislosti s liečením uviedla, že preukázala, že jej nebola poskytnutá zdravotná starostlivosť riadne, keď uskutočnený zákrok bol v súlade

s odborným vyjadrením zhodnotený ako nevhodný a musela podstúpiť ďalší zákrok v inej zubnej ambulancii. Žalobkyňa uviedla, že náklady na zhotovenie dočasného riešenia si neuplatnila, ale uplatnila si náklady v súvislosti so zákrokom zo dňa 27. 07. 2021, pri ktorom jej bolo zhotovené trvalé riešenie spočívajúce v osadení troch faziet a troch koruniek zubných náhrad. Žalobkyňa uvedené uhradila sama zo svojho účtu, čo preukazuje výpisom z jej účtu, ktorého je vlastníkom.

16. K vyjadreniu žalovanej k nemajetkovej ujme, že nepociťovala pocity hanby alebo sociálnej izolácie, čo majú preukazovať fotografie zo sociálnych sietí. Sociálne siete nezobrazujú reálny svet, ale svet, aký si osoba prezentujúca sa na sociálnych sieťach želá ukazovať verejnosti. Uvedenému podlieha aj výber záberov zverejňovaných na sociálnych sieťach a ich prípadná úprava. Žalobkyňa nespochybňuje, že aj počas nosenia náhrady bolo s použitím nástrojov na úpravu digitálneho obsahu možné vytvoriť a zverejniť fotografie na ktorých nie je vada chrupu viditeľná, čo však neznamená, že neexistovala a v priamom ľudskom kontakte nebola pozorovateľná. Spoločenský život sa neodohráva výhradne v online priestore na sociálnej sieti, ale v priamom medziľudskom kontakte. Uvedené neznamená, že každá fotografia žalobkyne vyzerala tak ako tie, ktoré sa rozhodla publikovať a súčasne žiadna fotografia nemôže nahradiť priamy osobný kontakt, pri ktorom hovorila so zlou artikuláciou alebo jej zubná náhrada v spoločnosti vypadla. Taktiež žiadna fotografia nemôže vypovedať o vnútornom prežívaní žalobkyne. Samotné fotografie predložené žalovanou predstavujú nezákonný a neprípustný dôkaz s poukazom na § 187 ods. 1 CSP. Zároveň podľa § 11, § 12 ods. 1 OZ písomnosti osobnej povahy podobizne obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby možno vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Zverejnením svojej podobizne na sociálnej sieti žalobkyňa neudelila súhlas s použitím týchto snímok v súdnom konaní.

17. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že je na strane žalobkyne, aby dôveryhodne preukázala, že v dôsledku namietaného lekárskeho postupu žalovanej u nej došlo k vzniku nemajetkovej ujmy. Poukázala na rozhodnutie NS SR č. k. 4Cdo/144/2010. Mala za to, že nebol splnený základný predpoklad pre vznik nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, a to príčinná súvislosť, ktorú žalobkyňa ani len čiastočne nepreukázala. Žalobkyňa mala obmedzené artikulačné schopnosti už pred lekárskym postupom, či už v dôsledku úrazu alebo vrodenej chyby absencie zubu a s tým spojeného iného stavu čeľuste. Navrhovala, aby súd vyžiadal od všeobecného lekára vyjadrenie, či evidoval u žalobkyne problémy s príjmom potravy po vykonaní lekárskeho postupu. Žalovaná tvrdila, že porušenie alebo zmena artikulácie nemôže byť spôsobená pri ošetrení zuba jeho obrúsením a nasadením provizória z pružnej živice. Pružná živica je materiál, ktorý sa zhryzie, prekážka sa odstráni sama opotrebením. Je to aj v prípade napríklad plomby, ktorú pacient po vyhotovení cíti, môže cítiť malé prekážky v zhryze a prekážka používaním zuba sama odpadne. Žalovaná zotrvala na vyjadreniach, že žalobkyňa bola o možnostiach riešenia svojho problému poučená, boli jej ponúknuté viaceré alternatívy, opakovane jej bolo doporučené trvalé riešenie, a to či už použitie implantátov alebo korunkovej náhrady. Žalovaná poprela, že u nej žalobkyňa absolvovala ošetrenie dňa 12. 01. 2019 a v tento deň sa ani jej matka v ambulancii žalovanej nenachádzala. Žalobkyňa bola niekoľkokrát upozorňovaná na dočasnosť daného riešenia. V prípade odliepania telefonicky kontaktovala žalovanú, vždy trvala na tom, aby sa mohla dostaviť do ambulancie v ten deň, keďže mala pracovné povinnosti v Bratislave. V prípade, že jej bolo navrhnuté, aby sa objednala na konkrétny termín, že je potrebné si vyčleniť viac času a v dostatočnom predstihu uvádzala, že sa dostaviť nemôže, lebo jej to neumožňujú pracovné povinnosti. Žalovaná popiera, že by vykonaním provizória u žalobkyni dochádzalo k nedohryzávaniu zadných zubov. V prípade každého ošetrenia vykonala žalovaná u žalobkyni kontrolu pomocou artikulačného papiera, ktorý ukázal prípadné miesto problému, ktorý sa ihneď odstránil. Žalobkyňa mala možnosť namietať prekážku v artikulácii alebo v zhryze ihneď po vykonaní úkonu a spolupracovať, čo je bežne zaužívané. Žalovaná poprela, že by počas posledného ošetrenia dňa 26. 11. 2019 došlo k zbrúseniu zadných zubov, čo tvrdí žalobkyňa vo svojom vyjadrení. V uvedený deň došlo k opakovanému prelepeniu práce a upozorneniu, že je nutná konzultácia s laborantkou alebo zvážiť možnosť kombinácie s implantátom, čo si žalobkyňa mala premyslieť. Žalovaná taktiež poprela, že by akýkoľvek lekársky postup vykonala bez informovaného súhlasu žalobkyne. Takéto pochybenie jej nebolo vytknuté ani Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. Žalobkyňa bola o každom postupe vopred informovaná a až po jej súhlase udeleného i v písomnej forme sa vykonalo lekárske ošetrenie. Žalobkyňa nepreukázala, že lekársky postup žalovanej mal za následok problémy s artikuláciou, ťažkosti s prijímaním potravy, zásah do jej psychickej sféry, žiadne lekárske potvrdenie o takomto probléme nepredložila, obmedzila sa iba na tvrdenie.

18. K výške nemajetkovej ujmy žalovaná uviedla, že nie je daný právny základ pre jej priznanie. Zároveň jej výška je neprimeraná a súd musí ustáliť, či nepostačuje morálne nepeňažné zadosťučinenie napríklad vo forme ospravedlňujúceho listu. V ostatnom zotrvala na svojom predchádzajúcom vyjadrení s tým, že opakovane namietala, že nie je možné priznať náklady spojené s liečbou, keďže nebolo preukázané, že súviseli s nesprávnym lekárskym postupom žalovanej. Z dokladu zo dňa 27. 07. 2021 nevyplýva rozsah vykonanej zubnej práce a ak si uplatňuje náklady za liečbu v spojení s trvalým riešením problému predtým jej ten istý zubný lekár vykonal aj dočasné riešenie. Zároveň mala za to, že náklady v zubnej klinike Doktorzub súvisiace s vykonaním trvalého riešenia sú nadhodnotené, v iných ambulanciách sú tieto náklady ďaleko nižšie.

19. Žalobkyňa zverejňovala fotografie na sociálnej sieti – Instagram s verejným dosahom bez obmedzenia ich vzhliadnutia a boli prístupné každému na základe dobrovoľného uverejnenia žalobkyňou. Žalovaná predmetné fotografie neuverejnila, nie sú prístupné širokej verejnosti, len účastníkom konania a súdu. Pokiaľ žalobkyňa dlhodobo v rokoch 2019 a 2020 uverejňovala fotografie zachytávajúce jej vzhľad, jej sociálne postavenie, postavením v spoločnosti, zážitky z cestovania a trávenia voľného času stretávania s priateľmi preukázala, že nebola v dôsledku namietaného lekárskeho postupu izolovaná a utrápená. Z uvedeného vyplýva, že jej nebola spôsobená závažná majetková ujma.

20. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že jej nebola správne poskytnutá zdravotná starostlivosť. Nenarástol jej horný zub vpravo dvojka, mala tam rovno očný zub, medzeru nemala, išlo o estetickú záležitosť, nebránilo jej to ani v jedení ani v rozprávaní, mala s tým len estetický problém, zub by sa musel zbrúsiť. V tom čase bola na základnej škole, mala zubný strojček a strojček na horných zuboch plnil funkciu, že odsúval očný zub pre vytvorenie medzery na nahradenie chýbajúceho zubu. Bol to postup na odporúčanie zubnej lekárky a rozhodnutí jej zákonnej zástupkyne. Na strednej škole jej bol zložený zubný strojček, vytvorila sa medzera a robila sa jej náhrada ako zub na sklených vláknach na doporučenie zubnej lekárky. So zubom bol problém od počiatku, nemohla na tej strane jesť, lebo by praskol, v tom čase mala 15 alebo 16 rokov. S touto náhradou fungovala okolo 10 rokov. V podstate po urobení náhrady zub vypadol, riešilo sa to nanovo, potom praskol, dolepoval sa, naučila sa s tým žiť, avšak nepáčilo sa jej to. Nadbytočný materiál jej vykrivil hornú jednotku vpravo, zub bol inej farby, smiali sa jej spolužiaci, v rodine jej povedali, že to nie je pekné. Chcela to riešiť, pani doktorka so sestričkou jej povedali, že sa má sústrediť na maturitu a že ak sa jej smejú tak nie kvôli zubu, ale kvôli jej úrazu tváre. Potom jej bol navrhnutý postup, a to zbrúsenie očného zubu, vytvorenie mostíka, k čomu aj došlo v januári 2019, išlo o dočasnú náhradu zo živice, s ktorou fungovala asi jeden rok. Fungovala tak, že nemohla zavrieť ústa, niekoľkokrát to mala prerábané, prasklo to, stalo sa, že jej náhrada vypadla v reštaurácii, bola dočasná, pretože chcela vedieť, či s tým bude vedieť fungovať. Nemohla si dať urobiť trvalú náhradu, nevedela zavrieť ústa a nefungovalo by to. Potom si našla iného zubára, lebo zo strany jej lekárky jej bolo navrhnuté, že by tam mal byť implantát, na čo sa ona pýtala, prečo jej zbrúsený očný zub, ktorý bol zdravý a jej odumrel, museli jej z neho vybrať nerv. Pri ďalšej náhrade musel byť dorábaný, prestavovaný s tým, že má urobený mostík tak, že má zbrúsenú aj hornú jednotku, aby mal dvojitú plnohodnotnú oporu. Takúto plnohodnotnú náhradu jej lekárka nenavrhla, navrhla prebrúsiť očný zub tak, že by niesol chýbajúci zub. Bránila sa zbrusovaniu zdravých zubov.

21. Žalovaná uviedla, že bola zubárkou žalobkyne od roku 2008 do roku 2019. V čase maloletosti mala krivé zuby, bola odporučená na čeľustnú ortopédiu, kde sa navrhuje postup a bol tam postup, zakladal sa mostík a zároveň posunutie očného zubu, aby sa vytvorila medzera pre náhradu, čo bol postup čeľustného ortopéda nie jej. Uviedla, že pokiaľ nenarastie zub 2, je tam rovno očný zub, je to len estetická záležitosť a fungovanie čeľusti je plnohodnotné. To, že sa takto rozhodli bolo na zákonnom zástupcovi žalobkyne a žalobkyni. Po sňatí zubného strojčeka zákonná zástupkyňa žalobkyne po konzultácii s čeľustným ortopédom boli navrhnuté možnosti implantát a následne korunka, čo bolo finančne náročné a druhá možnosť bola obrúsiť očný zub a rezák, ani ona nie je zástancom obrusovania zdravých zubov, táto možnosť sa vylúčila obojstranne a prichádzal do úvahy mostík, vymodeloval sa zub, ktorý sa sklenými vláknami pripevnil o susedné zuby, čo bolo v rokoch 2011 a v roku 2019 došlo k obrúseniu očného zubu. K riešeniu v roku 2019 uviedla, že z jednej časti sa zub odlepil, bolo to neestetické, žalobkyňa riešila, že nebol biely, keďže takéto materiály sa sfarbujú, nedá sa to ovplyvniť, je to estetický problém a išlo o provizórne riešenie. Znamená to, že sa nenahrádza ani trvalý zub ani korunka, nie je to stopercentne funkčné ani trvalé, ale tak sa rozhodla žalobkyňa. Potom čo sa jej časť zuba odlepila, navrhla jej, že sa zbrúsi iba očný zub a dala sa tam náhrada, ktorá sa na očný zub

zasunula, čiže pripevnené to bolo o očný zub dočasným materiálom. Žalobkyňa mala vedomosť, že to nie je trvalé riešenie. Na otázky žalovaná uviedla, že žalobkyňa vedela, že ide o dočasnú náhradu, riešenie estetickej stránky, že náhrada môže vypadávať, ide o mäkkú živicu, ktorá sa môže vyhrýzť a odierať.

22. Žalobkyňa k výpovedi žalovanej uviedla, že doporučený zubný strojček a odsunutie očného zubu bolo navrhnuté zo strany žalovanej po konzultácii s čeľustnou ortopedičkou, nie zo strany jej matky ani jej. Nie je pravda, že by jej bol navrhnutý implantát, takáto možnosť jej daná nebola, len adhezívny mostík vzhľadom na jej vek. Mala vedomosť, že je to dočasné riešenie aj že materiál je zo živice, chcela túto situáciu riešiť, lebo desať rokov nemohla riadne zahryznúť do chleba a nemohla pristúpiť na trvalé riešenie, lebo dočasné riešenie nebolo funkčné. Nezavrela ústa, šušlala, keď zavrela ústa vypadla jej náhrada. Jej nový zubný lekár F. G. uviedol ako príčinu zlé zbrúsenie očného zubu a tiež jej urobil najprv dočasnú náhradu zo živice po oprave očného zubu, ktorý odumrel, keďže jej bolo vysvetlené, že niekde bolo ubraté viac a niekde menej. S novou dočasnou náhradou fungovala rok, nemala s ňou problém, mohla zavrieť ústa, jesť, nevypadávala jej a tak si dala urobiť trvalé riešenie, ktoré má funkčné, má ho dodnes a nešlo o peniaze.

23. V priebehu konania vstúpil na strane žalovanej intervenient poisťovňa UNION, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava Oznámením zo dňa 25. 11. 2022 s tým, že mal záujem na výsledku sporu, keďže ako poisťovateľ má so žalovanou ako poistníkom a poisteným uzavretú poistnú zmluvu č. XX-XXXX o poistení zodpovednosti za škodu, kópiu návrhu predložili do súdneho konania a z dôvodu, že v prípade neúspechu žalovanej prichádza do úvahy plnenie z poistenia má právny záujem na výsledku sporu.

24. Intervenient sa stotožnil s vyjadreniami žalovanej v konaní. Pokiaľ ide o náklady s liečením, tieto neboli vynaložené účelne s tým, že náhrada nemajetkovej ujmy nie je krytá poistkou, preto sa k nej nevyjadrujú.

25. Okresný súd Banská Bystrica vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 20C/58/2021 zo dňa 11. 05. 2023 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu nákladov na liečenie vo výške 55 Eur, nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 Eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách konania. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 14Co/125/2023 – 482 zo dňa 03. 04. 2024 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové rozhodnutie. Druhoinštančný súd uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie opätovne posúdi uplatnený nárok žalobkyne, ktorá sa domáha náhrady nemajetkovej ujmy pri posúdení existencie zákonných podmienok v zmysle § 13, pričom v odôvodnení rozhodnutia uvedie zistený skutkový stav na základe vykonaného dokazovania, vykoná právne posúdenie s prihliadnutím na zistený skutkový stav a zákonnú úpravu nároku pri aplikácii § 13 ods. 1, 2, 3 OZ. Náležite uvedie myšlienkovú líniu a úvahy súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu. V prípade, že dôjde k záveru o existencii zákonných podmienok v zmysle § 13 ods. 2 uvedie všetky rozhodujúce okolnosti pre určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy, a to aj komparáciou v rámci rozhodovacej praxe súdov pri priznávaní náhrady nemajetkovej ujmy berúc do úvahy všetky konkrétne okolnosti daného prípadu.

26. Po rozhodnutí druhoinštančného súdu strany sporu zotrvali na svojich ústnych a písomných vyjadreniach. Žalovaná voči rozsudku a dopĺňaciemu rozsudku podala odvolanie. Navrhla zmenu rozsudku a jeho zamietnutie alebo zrušenie a vrátenie na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Žalobkyňa nepreukázala vznik ujmy na jej osobnostných právach, nepreukázala konkrétne, že by ňou tvrdené pocity hanby ju obmedzovali v bežnom živote, v pracovnom prostredí, sociálnych interakciách, v partnerských alebo priateľských väzbách, že by trpela neznesiteľnými pocitmi hanby v dôsledku čoho by bola sociálne izolovaná a že by v dôsledku postupu žalovanej mala artikulačné problémy, ktoré by ju vyraďovali z bežného života. Aj keby bolo možné pripustiť existenciu pocitov hanby, sociálnu izoláciu žalobkyne a problémov s artikuláciou muselo by byť preukázané, že nimi bolo závažným spôsobom zasiahnuté do osobných práv žalobkyne, čo nebolo preukázané. Žalobkyňa netvrdila a nepreukázala, že by v dôsledku týchto subjektívnych pocitov bolo zasiahnuté do jej psychického zdravia, keď neprodukovala žiadny dôkaz o narušení jej psychického zdravia ako napríklad správa návštevy psychologickej ambulancie. Nemožno sa stotožniť so záverom súdu, že by nerozpadnutie partnerského vzťahu a priateľských vzťahov a ani nepreukázanie negatívneho dopadu na pracovný vzťah žalobkyne nemalo žiadny vplyv na posúdenie existencie závažnosti ujmy. Samotná existencia namietaného postupu žalovanej nemá bez ďalšieho za následok vznik nároku na nemajetkovú ujmu.

Bez preukázania ujmy v požadovanej závažnosti a následne príčinnej súvislosti nie je možné uvažovať o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy. Práve skutočnosti, ktoré potvrdili svedkovia A. H., C. E. a predložená fotodokumentácia zo sociálnej siete Instagram potvrdili, že sa žalobkyňa aj po roku 2019 zúčastňovala výletov, večier v reštauráciách, spoločenských aktivít, bola plne spoločensky integrovaná, čím bolo vyvrátené, že by postup žalovanej spôsobil u žalobkyne závažné následky v jej súkromnom živote alebo v spoločenskom uplatnení. Svedkovia neboli priamymi svedkami žalobkyňou uvádzaných situácií, ich svedectvá sú iba nepriamymi dôkazmi. Z výpovedí svedkov nevyplynulo, že by bola vystavovaná žalobkyňa výsmech od tretích osôb, keď z výpovede A. H. vyplynulo: ,,Viem z jej opisovania, že mala s tým problém, že jej náhrada vypadáva. Raz som bola svedkom, keď bola u mňa v Tatrách na večeri, že pri večeri jej táto náhrada vypadla a zakrývala si ústa chlebom, čo sme ešte žartovali, že je to ako v seriály Priatelia“. Zároveň svedkyňa uviedla, že nevie konkrétne uviesť situáciu, že by žalobkyňa v dôsledku uvoľňovania náhrady bola predmetom posmechu, výsmechu. Z výsluchu svedka C. E. nevyplynulo, že by jej náhrada pri jedle vypadávala, ale že si ju sama vyberala a dávala si ju do servítky. Žalovaná mala za to, že súd nesprávne vyhotovil dôkaz – fotografie zo sociálnej siete, ktoré preukázali, že žalobkyňa bez obmedzenia i po namietanom postupe žalovanou viedla bohatý spoločenský život, čím bolo vyvrátené jej tvrdenie o jej sociálnej izolácii. Súd bez ďalšieho uveril iba tvrdeniu žalobkyne, že fotografie umiestňované na Instagrame žalobkyňa vo vzťahu k svojmu vzhľadu upravovala, hoci tvrdenú úpravu nepreukázala vo vzťahu ku žiadnej fotografii a pre konanie nie je podstatné, či svoj vzhľad upravovala alebo neupravovala. Podstatné je, že z fotografií vyplýva, že bola spoločensky aktívna, v spoločnosti sa necítila nekomfortne, čo potvrdil i konajúci súd v rozsudku: ,,Predmetné fotografie nemajú ani tú výpovednú hodnotu, že sa stránila spoločnosti (bod 41 rozsudku) a vyznieva nelogicky záver súdu, že fotografie nepreukazujú vnútorné prežívanie žalobkyne, ak človek trpí pocitmi hanby zo svojho vzhľadu nezapája sa do spoločenského diania a neprezentuje svoju osobu verejným spôsobom ako to činila žalobkyňa“. Výpis z komunikácie žalobkyne nepreukazujú, že by išlo o komunikáciu s jej zamestnávateľom, ani v čom mali problémy v zamestnaní spočívať a ani z nich nemožno vyvodiť, že by absencie v práci mali pôvod v návštevách lekára žalovanej. Žalobkyňa nepreukazovala ani netvrdila, že by postup žalovanej bol dôvodom na ukončenie pracovného pomeru alebo nespokojnosť zamestnávateľa s plnením si pracovných povinností. Ak by sa aj postup žalovanej odrazil v súkromnom živote žalobkyne takýto zásah by automaticky nezakladal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže z rozhodnutia súdu nevyplýva, či považoval intenzitu tohto zásahu za preukázanú a v akom rozsahu. K závažnosti a objektivity ujmy žalovaná uviedla, že nie sú rozhodujúce subjektívne pocity poškodenej strany, ale objektívne hľadisko to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase, v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení vnímala aj každá iná fyzická osoba. Objektívnym kritériom posúdenia dôvodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy je zistenie, či by za konkrétnej situácie, za ktorej k zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý nachádzajúci sa na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby (Nález ÚS SR sp. zn. IV.ÚS 492/2012 zo dňa 18. 04. 2013). Žalovaná má za to, že v prípade žalobkyne nie je možné jej tvrdený zásah do osobnostných práv považovať za ujmu závažnú a za ujmu objektívnu. Nepreukázala, že by namietaný postup žalovanej dlhodobo, trvale a nezvratne ovplyvnil jej súkromný, pracovný i rodinný život. Nedošlo ani k zhoršeniu rodinných, priateľských, partnerských a iných vzťahov, nešlo o nenapraviteľný zásah a žalobkyňa v nich nebola zásadným spôsobom obmedzená a teda nebol naplnený predpoklad závažnosti ujmy. Ujmu nie je možné považovať za závažnú, čo vyplýva aj z nemožnosti bodovo ohodnotiť žalobkyňou tvrdené poškodenie zdravia. V konaní nebola preukázaná objektivita ani príčinná súvislosť, keď žalobkyňa nepreukázala, že by ňou tvrdená ujma v jej právach bola dôsledkom namietaného postupu žalovanej. Žalobkyňa sa pred vykonaním namietaného postupu u žalovanej dlhodobo podrobovala ortodontickej liečbe zubným strojčekom, s ktorou sú spojené nemalé obmedzenia v živote človeka, či už bolesti pri uťahovaní strojčeka, problémy pri jedení a skôr by bolo možné pripustiť, že tvrdené pocity hanby mohla pociťovať pri tejto liečbe a nie v dôsledku postupu žalovanej. Žalovaná vníma celé konanie ako vykonštruované zakladajúce sa na vymyslených tvrdeniach žalobkyne a svedkov, ktoré neboli podložené inými dôkazmi. Nie je možné stotožniť sa s tým, že došlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne, a to do práva na ochranu zdravia a práva prejavu osobnej povahy. Pokiaľ žalobkyňa má za to, že ujma v osobnostných právach spočíva v pocitoch hanby nemožnosti venovaniu sa aktivitám bez konkretizovania akým a artikulačných ťažkostiach, čo malo viesť k spoločenskej izolácii, tieto zásahy nepreukázala. Čo sa týka pocitov hanby žalovaná predložila do konania rozsiahlu fotodokumentáciu zo sociálnej siete Instagram, ktorá sledovala život žalobkyne v období lekárskej starostlivosti a z predmetného dôkazu vyplynulo, že viedla počas celej doby aj po namietanom lekárskom postupe bohatý spoločenský život, zúčastňovala sa koncertov, dovoleniek, spoločenských udalostí, čím bolo vyvrátené tvrdenie o jej spoločenskej

izolovanosti. V prípade, ak by pociťovala hanbu pravdepodobne za svoj vzhľad možno sa len domnievať je logické, že by sa nezúčastňovala podujatí, na ktorých by mohla zažiť zahanbujúce situácie v dôsledku tvrdeného vypadávania náhrady alebo prijímania potravy alebo artikulačným problémom a že by sa týmto situáciám dobrovoľne vystavovala. Žalobkyňa nepreukázala, že bola obmedzená v bežných aktivitách, ktoré bližšie nešpecifikovala. Nie je možné ani ustáliť, že by preukázala artikulačné problémy spôsobené zásahom žalovanej. Z výpovede svedkyne I. J. vyplynulo, že žiadnu významnú rečovú vadu u žalobkyni nespozorovala. Samotná žalobkyňa na pojednávaní dňa 24. 01. 2023 vyvrátila ňou tvrdené problémy s artikuláciou, keď uviedla: ,,Zároveň uvádzam, že chodím na dabingy, kde by som pre problém s artikuláciou nemohla chodiť, vyhrávala som súťaže K. L. čo by sa s takýmto problémom tiež nedalo“. Súd opomenul prihliadnuť na to, že za akých okolností došlo k namietanému postupu žalovanej. Nejednalo sa o žiadne úmyselné konanie. Žalovaná so žalobkyňou komunikovala a prejavovala záujem na vyriešení problému, snažila sa žalobkyni pomôcť. V minulosti sa žalovaná nedopustila žiadneho pochybenia v súvislosti s poskytovaním lekárskej starostlivosti a žalovanej bola uložená úradom pre dohľad sankcia, ktorú uhradila, pričom samotné konanie pred správnym orgánom, ako aj súdom je tiež vážnym zásahom do profesijného a osobného života žalovanej, ktorá svoje prežívanie bola nútená riešiť aj s pomocou psychológa. Aj keby bolo možné uznať, že žalobkyňa prežívala problémy s náhradou ako zásah do jej osobnostných práv a že postup žalovanej jej spôsobil určité následky, pričom mohla mať subjektívny pocit, že sa jej zmenil život. je potrebné konštatovať, že právo na finančné zadosťučinenie priznaním nemajetkovej ujmy je vyhradené pre tie prípady, keď intenzita zásahu do súkromného a rodinného života je značná a nenapraviteľná, ako napríklad v prípade smrti blízkej osoby, vážneho alebo pretrvávajúceho narušenia rodinných väzieb. V danom prípade vypadávanie náhrady nemalo dlhodobý vplyv na súkromný a rodinný život žalobkyne, ktorá nebola obmedzená v pracovnej ani inej oblasti a nebolo preukázané žiadny zhoršenie rodinných, priateľských, partnerských a iných vzťahov.

27. Zároveň je potrebné brať do úvahy krátkodobosť doby trvania zásahu i postoj žalobkyne k riešeniu zdravotného problému. Keď žalobkyňa od žalovanej odchádzala s vitálnym zubom, s ktorým sa dalo pracovať a ani F. J. z kliniky Doktor zub, ktorý vyhotovil žalobkyni trvalé riešenie nespochybnil navrhovaný postup riešenia poskytnutého žalovanou. Žalobkyňa napriek viacerým apelom žalovanej odmietala podrobiť sa trvalému riešeniu jej problému, odmietala vyhradiť si čas na návštevu ambulancie a po dobu jedného roka nebola schopná sa objednať na trvalé vyriešenie problému, neustále trvala na prelepení zubnej náhrady a nevyžadovala zmenu spôsobu vyriešenia problémov. Žalobkyňa nepreukázala, že by bola diskriminovaná v spoločnosti, že by jej zásah bol dôvodom straty partnerského, priateľského vzťahu alebo v strate zamestnania. Neprimeranosť priznanej nemajetkovej ujmy žalovaná preukazovala porovnaním priznávanej nemajetkovej ujmy za závažné zásahy, rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 7Co/14/2020 výška nemajetkovej ujmy za smrť rodinného príslušníka 5 000 Eur a 3 000 Eur, rozhodnutie KS v BB sp. zn. 14Co/339/2011 za smrť syna 8 600 Eur, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/77/2009 vo výške 6 638,78 Eur za smrť syna, rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/164/2011 vo výške 2 483,54 Eur za smrť syna, rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo/131/2018 dopravná nehoda smrť otca vo výške 5 000 Eur a 3 000 Eur, rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/143/2017 vo výške 6 000 Eur pri dopravnej nehode trvalá invalidita, nedôvodná operácia druhého zdravého kolena rozhodnutie KS v BB sp. zn. 17Co/136/2012 vo výške 3 500 Eur. Žalovaná mala za to, že nie je bez významu ani to, že žalobkyňa žalovanej za celú dobu poskytnutia namietanej starostlivosti neuhradila žiadnu cenu vykonaných prác. Žalobkyňa zanedbaním starostlivosti o vlastné zdravie neprejavením záujmu o konzultáciu so žalovanou ani na dohodnutí termínu ošetrenia a odmietania trvalého riešenia znemožnila žalovanej poskytovať jej lekársku starostlivosť, čím by bolo možné v prípade preukázania vzniku ujmy pričítať spoluzavinenie žalobkyni, čím porušila svoju prevenčnú povinnosť s poukazom na § 415 počínať si tak, aby nedochádzalo ku škode na zdraví. Žalobkyňa napriek tvrdeniam, že nebola spokojná s prácou žalovanej počas niekoľkých rokov sa vracala do jej ambulancie pre lekársku starostlivosť.

28. K nákladom spojeným s liečením, ktoré boli priznané za konzultáciu zo dňa 02. 02. 2020 žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť výpisom z účtu zo dňa 22. 05. 2020, dôvodnosť preukazovala pokladničným dokladom, ako aj konzultáciu zo dňa 27. 05. 2020. Z výpisu z účtu žalobkyne nie je možné usúdiť, že sa jednalo o konzultácie ani to, že by predmetné konzultácie súviseli s liečením žalobkyne a preto i v tejto časti je nárok nedôvodný. Z predmetných platieb zo dňa 02. 02. 2020 nevyplýva, čo bolo predmetom ošetrenia ani či išlo o konzultáciu v súvislosti s namietaným lekárskym postupom žalovanej zo dňa 22. 05. 2020 vo výške 20 Eur nevyplýva, že sa jednalo o konzultáciu v súvislosti s namietaným postupom žalovanej a platba zo dňa 27. 05. 2020 vo výške 20 Eur nevyplýva, čo bolo predmetom ošetrenia ani či

išlo o konzultáciu v súvislosti s namietaným lekárskym postupom žalovanej. Keďže žalobkyni nevznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, nie je možné jej priznať nárok na náhradu liečebných nákladov.

29. Žalobkyňa k odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadrila a uviedla, že poukázala na ustanovenia bodu 34 a 38 odôvodnenia rozsudku s tým, že tvrdenia žalovaného o nevyhodnotení dôkazov súdom sa nezakladajú na pravde a sú v rozpore s odôvodnením rozsudku. Pokiaľ žalovaná v odvolaní v bode 14 uvádza, že žalobkyňa nepreukázala vznik ujmy na jej osobnostných právach, konkrétne nepreukázala, že by ňou tvrdené pocity hanby ju obmedzovali v bežnom živote, v pracovnom prostredí, v sociálnych interakciách, v partnerských a priateľských väzbách, trpela neznesiteľnými pocitmi hanby v dôsledku čoho by bola sociálne izolovaná a taktiež nepreukázala, že by v dôsledku postupu žalovanej mala artikulačné problémy, ktoré by ju vyraďovali z bežného života. Poukázala na výsluch svedkov C. E., I. J. a A. H..

30. Nemajetková ujma je materiálna škoda, ktorej vznik nie je možné preukazovať prostredníctvom materiálnych dôkazov, nakoľko vzniká a prejavuje sa v duchovnej sfére vnútorného prežívania ľudskej bytosti a o vnútornom psychickom rozpoložení žalobcu nie je možné priniesť hmotný dôkaz a požiadavka takéhoto dôkazu je súdnou praxou vnímaná ako ,,probatio diabolica“. Uvedené potvrdil Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. I.ÚS 689/2014 v súlade s ktorým platí, že ,,Ústavný súd si je vedomý, že optimalizácia medzi základnými funkciami primeraného zadosťučinenia a špecifikum každého jednotlivého prípadu vylučujú pevnú zákonom ustanovenú štandardizáciu sadzieb, či hraníc, exaktnú metodiku výpočtu alebo existenciu nejakého bodového ohodnotenia na základe ktorých by výška relutárnej náhrady priznávanej súdom stanovovala a ktoré môžu byť v žalobách žiadané. Stanovenie výšky náhrady je tak zo zákona vecou voľnej úvahy súdov, ktorá musí byť odôvodnená a musí mať základ v zistenom skutkovom stave týkajúcom sa obidvoch zákonom predvídaných kritérií, t. j. závažnosti vzniknutej ujmy i okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo. Pri úvahe o primeranosti výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je nevyhnutné prihliadať na samotný účel a funkcie tohto inštitútu pri ochrane osobnosti. Primárnou je funkcia satisfakčná, ale je tu aj funkcia preventívno-sankčná, ktorú by relutárna náhrada mala plniť z hľadiska špeciálnej a generálnej prevencie; medzi nimi by mal existovať vzťah komplementarity i vzťah konkurencie“. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj rovnosť zbraní či príležitosti tak, aby každá zo strán mohla obhajovať svoju vec za podmienok, ktoré ju z pohľadu konania ako celku podstatným spôsobom neznevýhodňujú vo vzťahu s protistranou. Pod takto definovanú rovnosť účastníkov spadá nielen realizácia ich procesných oprávnení, ale aj otázky dôkazného bremena, ktoré sú na účastníkov konania kladené a ktoré nesmú byť neprimerané. V ústavnoprávnej rovine teda platí, že v práve na spravodlivý súdny proces musí byť obsiahnutá tiež rovnosť bremien, ktoré sú na účastníkov konania kladené a ktoré nesmú byť neprimerané. Pokiaľ by ústavný súd akceptoval výklad krajského súdu, že sťažovateľka neuniesla dôkazné bremeno tým, že v konaní nepreukázala, že iba predmetnou reportážou došlo u nej k takej kvalifikovanej ujme za ktorú by jej prináležala nemajetková ujma v peniazoch výrazne by sťažovateľke znemožnil domáhať sa tejto náhrady proti porušovateľovi, čiže by na ňu uvalil excesívne dôkazné bremeno, čo je neprípustné. Civilné procesné právo žiadnu všeobecnú mieru požadovanej pravdepodobnosti pre unesenie dôkazného bremena nepozná. Žiadne skutkové okolnosti, ktoré už odzneli nemožno totiž následne ex post preukázať s absolútnou istotou, vždy pôjde o otázku určitej miery pravdepodobnosti. Aktuálna istota je teda dôkazný štandard, ktorý nie je možné v civilnom konaní aplikovať, lebo by pritom dôkazné bremeno prakticky nebolo možné uniesť. Nemožno preto súhlasiť s argumentáciou krajského súdu, že sťažovateľka nepreukázala naplnenie všetkých kritérií pre priznanie relutárnej náhrady, pretože nemajetková ujma vznikla už samotným zásahom do jej osobnostných práv. Nie je potrebné demonštrovať, či tento zásah so sebou niesol aj ujmu, ktorá sa prejavila navonok vo vzťahu k tretím osobám, jej príležitostiam, očakávaniam, resp. narušila sa jej dôstojnosť v očiach iných (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/137/2008, rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Danev v. Bulharsko zo dňa 02. 09. 2010).

31. Rozhodujúcim kritériom pre unesenie dôkazného bremena vo vzťahu k vzniku nemajetkovej ujmy je tak preukázanie zásahu do osobnostných práv medzi ktoré patrí aj právo na ochranu zdravia. Určujúcou je pritom rozumová úvaha o tom, či by vzniknutý následok zásahu súčasne každá priemerná ľudská bytosť za rovnakých okolností pociťovala takýto následok ako ujmu na jej osobnostných právach. Pokiaľ žalovaná v bode 16 odvolania argumentuje tým, že žalobca nepreukázal narušenie psychického zdravia zamieňa si nemajetkovú ujmu a škodu na zdraví, keďže súčasťou zdravia a škody na zdraví je aj zdravie psychické a v prípade jeho narušenia nejde o nemajetkovú ujmu, ale o škodu na zdraví. Interpretácia

výpovedí svedkov žalovanou, tak ako ju uvádza v bode 20 odvolania je v rozpore s obsahom výpovedí svedkov, zo skutočnosti, že sa žalobca v úzkom kruhu (žalobca A. H. a jej partner) zúčastnil večere v reštaurácií alebo bol na večeri v reštaurácii s partnerom nemožno vyvodiť, že by v čase od 14. 01. 2019 do 27. 05. 2020 viac ako 16 mesiacov neboli ovplyvnené jeho spoločenské aktivity zvlášť, keď svedkovia uvádzajú, že žalobca prestal chodiť do reštaurácií, prestal oslavovať narodeniny v meste alebo na diskotéke, zatváral sa vo svojej izbe a nekomunikoval. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádza na (str. 27) odvolania, že sa súd bez dôkazov stotožnil s tvrdením žalobcu, že fotografie na sociálnej sieti Instagram žalobkyňa upravovala. Žalobkyňa poukázala, že prílohou Vyjadrenia zo dňa 20. 12. 2021 boli fotografie žalobkyne vždy dve popri sebe, jedna pôvodná a druhá, ktorá bola po úprave zverejnená na sociálnej sieti. Z porovnania fotografií je zrejmé, že boli upravované a tvrdenie žalovanej o tom, že si súd toto tvrdenie osvojil bez dôkazov je v rozpore so stavom súdneho spisu. Pokiaľ žalovaný poukazuje na nelogické závery súdu v bode 41 odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k fotografiám žalobkyne potom žalovaná v bode 30 odvolania opomína celé znenie príslušnej vety odôvodnenia rozsudku ,,predmetné fotografie nemajú tú výpovednú hodnotu, aké bolo vnútorné prežívanie žalobkyne ani tú výpovednú hodnotu, že sa stránila spoločnosti, t. j. osobného kontaktu vzhľadom na problém s jedením, problémom vypadávania náhrady tak ako vyplýva z výpovede žalobkyne a z výpovede svedkov“. Z toho vyplýva, že uvedený záver súdu nie je nelogický, naopak z fotografie nemožno vyvodzovať, či náhrada žalobkyni vypadávala alebo nie, rovnako, či mala žalobkyňa problémy s jedením a artikuláciou, keďže fotografia zachytáva jeden vybraný moment zo života, nie celý jeho priebeh. Pokiaľ žalovaná poukazuje, že nemajetková ujma musí byť objektivizovaná v zmysle, že každá osoba v tej istej situácii alebo v spoločenskom postavení by vnímala predmetnú ujmu v danom čase a mieste potom je na mieste otázka, či sa žalovaný skutočne domnieva, že iná 25-ročná žena, ktorej pri rozhovore alebo jedení vypadáva zubná náhrada a kupuje si fixačný krém na protézy by takýto stav považovala za niečo bežné, normálne a primerané jej veku a spoločenskému postaveniu. Žalobkyňa má za to, že každá iná osoba v rovnakej situácii by zažívala rovnaké pocity ako žalobkyňa a vznikla by jej rovnaká nemajetková ujma. Pokiaľ žalovaná namieta, že žalobkyňa nepreukázala trvalé a nezvratné ovplyvnenie jej súkromného, pracovného a rodinného života potom si k zákonným podmienkam vzniku zodpovednosti za škodu a za náhradu nemajetkovej ujmy pripája dodatočné podmienky nezvratnosti a trvalosti, ktoré zákon nepozná. K namietaniu nepreukázaniu príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovanou a vznikom škody na zdraví a nemajetkovej ujmy u žalobkyne, žalobkyňa poukázala na závery Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a závery odborného vyjadrenia F. G. a potom je príčinná súvislosť medzi nesprávnym protetickým ošetrením chrupu žalobkyne daná a preukázaná a otázka, či žalobca utrpel nemajetkovú ujmu v dôsledku nesprávnej artikulácie, nefunkčnosti náhrady a častým uvoľňovaním náhrady bola zodpovedaná kladne a preukázaná svedeckými výpoveďami.

32. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že žalobkyňu nemožno bodovo ohodnotiť uvádza tvrdenia, ktoré nemajú oporu v súdnom spise a ktoré žiadnym spôsobom nepreukazuje.

33. K vyjadreniu žalovanej v odvolaní, že žalobkyňa nepreukázala zásah do osobnostných práv spočívajúcich v pocitoch hanby, lebo zverejňoval fotografie na sociálnej sieti Instagram uvádza, že žalobkyňa sa nehanbí a nehanbila sa za svoj celkový výzor, ale za to, že jej pri jedle a bežnom rozhovore vypadávala zubná náhrada. Žalovaná si zamieňa virtuálnu sieť sociálnych sietí zobrazujúcich to, čo si žalobca a každý užívateľ sieti želá, aby verejnosť videla a skutočný svet. Skutočnosť, že nepreukázala lekárskym posudkom, že by bola obmedzená v bežných aktivitách si žalovaná zamieňa podmienky priznania nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a robí tak celkom zámerne. Nielen žalobkyňa, ale aj súd prvej inštancie viackrát poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/65/2013 v súlade s ktorým platí, že ,,ten istý skutkový dej môže v niektorom prípade zakladať zároveň nárok na náhradu za bolesť a SSU, ako aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach; tieto nároky treba dôsledne rozlišovať a pri ich posudzovaní mať na zreteli nielen odlišnosť vzťahov, z ktorých sú vyvodzované, ale tiež právnej úpravy, ktorá sa na ne vzťahuje“. Žalobkyňa nebola fyzicky neschopná zúčastňovať sa diskoték, posedení v spoločnosti alebo boxu, čo by zakladalo nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia, ale prestala sa ich zúčastňovať z dôvodu, že jej bolo nepríjemné, keď v spoločnosti okruhu známych strácala zubnú náhradu (pocity hanby a sociálnej izolácie zakladajúce nárok na náhradu nemajetkovej ujmy).

34. Tvrdenie, že žalobkyňa nepreukázala artikulačné problémy žalovaná argumentuje viacerými skutočnosťami, ktoré sú vytrhnuté z kontextu, a to svedeckou výpoveďou I. J., ktorá uviedla, že dcéra

nemala artikulačné problémy, nekoktala, nezajakávala sa, trochu šušlala, čo nepovažovala za rečovú vadu a výpovede žalobkyne, ktorá na tvrdenia žalovanej o tom, že artikulačná vada žalobkyne mohla byť spôsobená jej predchádzajúcim úrazom namietala, že sa v detstve zúčastňovala recitačných súťaží, venovala dabingu a artikulačné problémy začali po nesprávnom zbrúsení zubu č. 13 a nasadení zubnej náhrady žalovanou. K námietkam žalovanej, že súd nezohľadnil, že nešlo o jej úmyselné konanie zákon nevyžaduje úmysel ako podmienku vzniku zodpovednosti za škodu na zdraví a nemajetkovej ujmy v dôsledku medicínskeho postupu non lege artis, že žalovaná po namietanom postupe so žalobkyňou komunikovala a prejavovala záujem na vyriešení problému s náhradou. Žalovaná predovšetkým aj napriek záverom Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou naznačuje, že ide len o akýsi žalobkyňou tvrdený problém, pričom takáto komunikácia žalovanej nesmeruje a ani v minulosti nemohla smerovať k vyriešeniu problému, ktorý žalovaná navrhovala riešiť použitím väčšieho množstva fixačného krému a snažila sa žalobkyni pomôcť s jej problémom, nie je zrejmé ako, okrem toho, že žalovaná aj v odvolaní zľahčuje problém žalobkyne. Pokiaľ uvádza, že sa žalovaná v minulosti nedopustila žiadneho pochybenia v súlade s poskytovaním zdravotnej starostlivosti uvedené je len tvrdením, ktoré nie je žiadnym spôsobom preukázané a pre konanie irelevantné a tvrdenie žalovanej, že úradom pre dohľad jej bola uložená sankcia, ktorú uhradila a samotné konanie pred správnym orgánom, ako aj pred súdom je vážnym zásahom do jej profesijného a osobného života, žalovanej skutočne bola uložená sankcia, avšak len v nepatrnej výške a zaplatením sankcie uloženej v správnom konaní nezaniká jej zodpovednosť. Argumentácia skutočnosťou, že súdne konanie vedené poškodením voči škodcovi má na škodcu negatívny vplyv a táto skutočnosť by mala byť zohľadnená pri rozhodovaní súdu je absurdná o to viac za situácie, keby žalobkyňa mala záujem na mimosúdnej dohode, čo žalovaná a priori odmietla. Súčasne aj súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalovaná po podaní žaloby ani v priebehu celého konania i napriek zisteným nedostatkom úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou neprejavila vo vzťahu k žalobkyni či už ľútosť alebo ospravedlnenie. Neprimeranosti výšky nemajetkovej ujmy žalobkyňa poukázala, že pri jej určení sa vychádza zo zásady formulovanej Európskym súdom pre ľudské práva, kedy by priznaná finančná náhrada napríklad v konaniach o ochranu osobnosti nemala byť neprimeraná iným finančným kompenzáciám, napríklad výške náhrady za utrpenie a bolesť. Podobne sa vyjadril aj NS SR, keď konštatoval, že priznávanie premrštených súm by mohlo viesť k bezdôvodnému obohacovaniu sa a dokonca by mohlo bagatelizovať niektoré ujmy na iných základných právach (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27. 04. 2006). Výška náhrady za bolesť a SSU sa určuje sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok a v závislosti od zmeny výšky priemernej mzdy sa mení aj priznávaná výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Uvedené má totožný vplyv na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú je potrebné posudzovať, nielen z hľadiska skutkových okolností, ale aj z hľadiska času, kedy došlo k vzniku nároku, napríklad suma vo výške 3 500 Eur mohla byť za nemajetkovú ujmu utrpenú v roku 2010 posúdená ako dostatočná, čo však neznamená, že rovnaká suma je primeraná pri rovnakej ujme utrpenej v roku 2020.

35. Pokiaľ žalovaná poukazovala na porovnanie výšky nemajetkovej ujmy žalobkyňa uviedla, že porovnaním sumy 3 000 Eur priznanej žalobkyni za pocity hanby a sociálnej izolácie oproti sumy 14 413,52 Eur za stratu príbuzného nie je možné dospieť k záveru, že je to neprimeraná suma. Uvedené platí o to viac, že ani judikatúra súdov vo veci náhrady nemajetkovej ujmy nie je konštantná a súdy priznali nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 15 000 Eur za usmrtenie manžela v dôsledku pracovného úrazu – KS Trnava sp. zn. 25Co/131/2018, 20 000 Eur náhradu ujmy spôsobenej manželke a 15 000 Eur deťom v dôsledku úmrtia otca rodiny – KS Žilina sp. zn. 10Co/33/2016, 20 800 Eur za neoprávnené trestné stíhanie – KS Prešov sp. zn. 3Co/5/2023, 5 000 Eur KS v BB sp. zn. 2Co/72/2019 nemajetkovú ujmu z dôvodu nevydareného estetického zákroku, pri ktorom poškodenej ostala na tvári jazva, ktorá síce nespôsobila zohyzdenie, ale bola viditeľná a spôsobila pocit závažného estetického, psychického a spoločenského handicapu, kedy zákrok bol vykonaný v roku 2010. Výška nemajetkovej ujmy za dopravnú nehodu s trvalou invaliditou 6 000 Eur rozhodnutie NS SR sp. zn. 143/2017, kde náhrada bola priznaná v celej uplatnenej výške a nie je možné priznať viac ako sa žalobca domáha. Nemožno túto výšku považovať za smerodajnú z hľadiska voľnej úvahy súdov išlo o náhradu nemajetkovej ujmy za stratu blízkej osoby matky. Výška nemajetkovej ujmy 3 500 Eur za nedôvodnú operáciu druhého zdravého kolena KS v BB sp. zn. 17Co/136/2012 žalobca poukázal na odôvodnenie rozhodnutia, kedy na výšku nemajetkovej ujmy malo vplyv aj to, že mylný zákrok nebol vykonaný na končatine, ktorá bola úplne zdravá, ale bola chirurgicky v minulosti ošetrená a na správu Úradu pre dohľad na zdravotnou starostlivosťou, ktorý konštatoval, že operácia na pravom kolene nebola zbytočná a teda tvrdenie, že išlo o náhradu nemajetkovej ujmy za operáciu zdravého kolena je nepravdivé. V tom čase priemerná mzda

v roku 2008 bola 723,03 Eur a v roku 2018 bola 1 092 Eur. Žalobkyňa mala za to, že výška priznanej nemajetkovej ujmy, ktorá vznikla žalobkyni v rokoch 2019 a 2020 v sume 3 000 Eur nie je neprimeraná ani s prihliadnutím na žalovanou uvádzanú judikatúru súdov s prihliadnutím na zmenu v priemernej mzde v národnom hospodárstve, od ktorej sa odvíja výška náhrady za bolesť a SSU, ktorá je rozhodujúca pre určenie limitov výšky nároku na náhradu nemajetkovej ujmy.

36. Žalovaná rozporuje účelnosť vynaloženia nákladov na liečenie a argumentuje, že pri platbe nie je uvedené, za aký zdravotný výkon boli sumy uhradené iba, že išlo o stomatologickú konzultáciu. Tvrdenie žalovaného je síce pravdivé, ale vychádza z izolovaného posudzovania výpisov z účtu a pokladničných dokladov neprihliadnuc na listinné dôkazy ako je výpis zo zdravotnej dokumentácie pacienta, kde je uvedený dátum uskutočnenia vyšetrenia, ktorý je aj dátumom platby zistený nález a uskutočnené zdravotné úkony, vstupná prehliadka, odskúšanie provizória, odovzdanie provizória.

37. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu uviedla, že výpovede svedkov, na ktoré žalobkyňa poukazuje vo svojom vyjadrení sú v zjavnom rozpore s prezentovaním žalobkyne sa na sociálnych sieťach a žalobkyňa síce neuvádza čo s poukazovaním na tieto výpovede sledovala, ale je jednoznačné, že nepreukázali, že by zažívala tvrdené pocity hanby alebo sa stránila spoločenského kontaktu alebo bola obmedzená v bežných aktivitách, nebolo konkretizované v akých. Práve z predloženej fotodokumentácie zachytávajúcej žalobkyňu v jej bežnom živote vyplynulo, že nebola sociálne izolovaná a teda jej tvrdenia alebo tvrdenia svedkov o jej utiahnutosti v dôsledku vykonaného namietaného postupu žalovanej sa nezakladajú na pravde. Zároveň nepreukázala, že vyradenie z bežných činností bolo následkom postupu žalovanej. Žalobkyňa si nesprávne vysvetľuje námietku žalovanej v odvolaní ohľadom upravovania fotografií na sociálnej sieti. Pre toto konanie nie je podstatné, či preukázala upravovanie fotografií nepublikovaných na sociálnych sieťach, ale nepreukázala, že by konkrétne fotografie zverejnené na sociálnych sieťach boli upravované. Súdu predložila ako upravované len fotografie, ktoré zverejnené neboli. Podľa žalovanej nie je možné ustáliť, že žalobkyňou tvrdené pocity by zažívala aj každá iná fyzická osoba, nakoľko sa nejednalo o takú situáciu, ktorá by rovnako zasiahla každého človeka. Nie je zrejmé ako si žalobkyňa vydedukovala, že žalovaná v odvolaní pri odôvodnení pocitov hanby žalobkyne poukazuje na jej vzhľad žalovaná uviedla, že z predmetného dôkazu, ktorý bol v dôsledku námietok žalobkyne vyhodnotení súdom ako zákonný dôkaz bod 41 jednoznačne vyplynulo, že žalobkyňa viedla počas celej doby a to i po namietanom lekárskom postupe bohatý spoločenský život, zúčastňovala sa koncertov, dovoleniek, spoločenských udalostí a žalovaná nepoukazuje na fotodokumentáciu za účelom preukázania neexistencie pocitov hanby, ktoré mala žalobkyňa pociťovať v súvislosti so svojím vzhľadom ako súdu podsúva žalobkyňa, ale že žalobkyňa reálne nezažívala také pocity hanby, či už z dôvodu ňou tvrdeného vypadávania náhrady alebo iného, ktoré by viedli k jej sociálnej izolovanosti, utiahnutosti, odmietania sociálnych interakcií. Či zákon úmysel vyžaduje alebo nevyžaduje nemá nič spoločné s nutnosťou vykresliť osobu žalovanej (žalovaná sa opakovane označuje ako žalobkyňa) ako zodpovednej lekárky, ktorá sa nevyhýbala komunikácií so žalobkyňou, poskytovala jej starostlivosť, keď o to požiadala, neodmietla ju vyšetriť a snažila sa problém vyriešiť a opakovane jej uvádzala, aby si vyčlenila na konzultáciu dlhší čas, čo samotná žalobkyňa odmietala, viď lekársky záznam žalobkyne. Skutočnosť, že sa žalovaná nedopustila žiadneho pochybenia v súvislosti s poskytovaním zdravotnej starostlivosti nepriamo vyplýva z rozhodnutia úradu pre dohľad, keďže ak by k pochybeniu došlo nebola by uložená pokuta vo výške 100 Eur. Nie je možné stotožniť sa s hypotézou žalobkyne o vplyve zmeny výšky priemernej mzdy na určenie výšky nemajetkovej ujmy. Pri jej stanovení sa nevychádza zo žiadneho právneho predpisu upravujúceho jej výšku, tak ako je to v prípade bolestného a SSU. Zároveň uviedla, že zákon pre položku straty jedného zubu alebo odlomenie korunkovej časti zubu alebo jej prevažnej časti pri jednom až šesť zuboch priraďuje nulovú hodnotu, čím by bola jednoznačne porušená zásada primeranosti náhrady k iným finančným kompenzáciám. Pokiaľ poukazovala na rozhodnutia o výške priznávaných nemajetkových ujm, týkajúca sa ujm spôsobených smrťou alebo trestnými stíhaniami, kedy všetci poškodení stratili príbuzného alebo dlhodobo bolo zasahované do ich osobnej slobody. Pokiaľ poukázala na rozhodnutie KS Bratislava sp. zn. 20Co/72/2019, ktorým bola priznaná nemajetková ujma vo výške 5 000 Eur za nesprávne vykonaný estetický zákrok. V danej veci poškodenej bolo priznané bolestné aj SSU a nemajetkovú ujmu spočívajúcu v pocite závažného estetického, psychického a spoločenského handicapu, ktorý dlhodobo pretrvával v osobnom a profesionálnom živote, preukazovala predložením lekárskeho posudku od psychológa. Zároveň jednalo sa o doživotné postihnutie tváre.

38. Z vyjadrenia žalobkyne ako Odpoveď na vyjadrenie žalovanej zo dňa 05. 11. 2023 bolo zistené, že žalovaná neuvádza nové skutočnosti vo vzťahu k dôvodom odvolania, ale rozširuje a dopĺňa doterajšiu argumentáciu týkajúcu sa výšky náhrady nemajetkovej ujmy unesenia dôkazného bremena vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi pocitmi sociálnej izolácie a hanby žalobkyne a porušeniu povinnosti žalovanej a zverejňovania fotografií žalobkyne na sociálnych sieťach. Vo vzťahu k výške nároku žalobkyňa ju považovala za primeranú z toho dôvodu nepodávala odvolanie a pokiaľ ide o tvrdenia žalovanej o jej neprimeranosti v spojení s tvrdením, že na výšku nároku nemá vplyv zmena priemernej mzdy v NH je potrebné poukázať na to, že vzájomný vzťah medzi výškou náhrady nemajetkovej ujmy a výškou náhrady za bolesť, ktorá a určuje prostredníctvom priemernej mzdy v NH bol vymedzený v rozhodnutí M. L. a G. H. N., ako aj rozsudkom NS SR sp. zn. 4Cdo/171/2005 zo dňa 27. 04. 2006. Uvedená teória žalovanej nezohľadňuje zmenu v hodnote peňazí v dôsledku plynutia času. Je potrebné porovnávať nielen ujmu, ktorú jednotlivé osoby utrpeli, ale aj čas, kedy k ujme došlo a hodnotu peňažnej náhrady v danom čase. Vo vzťahu k uneseniu dôkazného bremena považuje žalobca argumentáciu žalovanej za absurdnú. Výpovede svedkov neboli žiadnym spôsobom skresľované, bolo citované zo zápisnice z pojednávania a žalovaná má snahu z fotografií žalobkyne zverejňovaných na sociálnych sieťach vyvodzovať závery, ktoré z nich nie je možné vyvodiť. Pokiaľ svedok A. H. uvádza, že žalobkyňa si chodila kupovať fixačný krém, pričom v lekárni tvrdila, že ho kupuje pre dedka, lebo jej to bolo trápne, ide o dôkaz pocitov hanby, ktorý priamo súvisí s uvoľňovaním zubnej náhrady. Dôvody jej uvoľňovania dostatočne určil úrad pre Dohľad na zdravotnou starostlivosťou a uvedený dôkaz nemožno ignorovať na základe toho, že žalobkyňa na sociálnej sieti zverejnila svoju fotografiu. Sociálne siete nepredstavujú skutočný život a nenahrádzajú sociálnu interakciu, prirodzenú sociálnu interakciu prebiehajúcu osobne. Chýbajúci osobný kontakt môže byť nahrádzaný zvýšenou aktivitou na sociálnej sieti. Vo vzťahu k zmenám v správaní žalobkyne po zákroku žalovanej vypovedal aj C. E. a I. J., čím je preukázané vnútorné prežívanie žalobkyne, ako aj dôvody prežívania. K zverejňovaniu fotografií žalobkyne na sociálnych sieťach uviedla, že tieto nie sú realitou a obrazy a informácie zverejňované na nich môžu byť ovplyvnené ilúziami a filtrovaním. Nie je možné si z nich podľa rôznych štúdií odvodzovať realitu alebo považovať za skutočný život. Sociálne siete často prezentujú idealizované verzie života užívateľov, užívatelia majú možnosť filtrovať obsah, ktorý vidia a často preferujú zverejňovanie pozitívnych aspektov svojho života a sociálne siete zvyknú len zdôrazňovať určité aspekty a vyvolávajú dojem, že takýto ideálny život je bežný. To, že žalobkyňa reálne mala problémy skrz zubov, cítila bolesť a bola nešťastná, mala depresie skrz vypadávajúcich zubov a neskôr sa aj izolovala bolo dokázané svedeckými výpoveďami navonok alebo na sociálnych sieťach sa to odzrkadľovať nemusí. Poukázala na príklady niektorých osobností, ktoré sa v minulosti vyjadrili o svojich skúsenostiach s depresiou a zdôraznili ako môže byť ťažké rozpoznať ju zvonku s tým, že jednou z foriem depresie je práve maskovaná depresia, kedy sa niektorý ľudia snažia maskovať svoju depresiu tým, že predstierajú z časti a veselosť navonok, čo môže skryť ich vnútorné bolesti. Nie je pravdivé tvrdenie, že by sa žalobkyňa v danom období zúčastňovala dovoleniek, fotografie boli fotené v inom období a pridávané v inom období a nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že neboli publikované, boli publikované a v súčasnosti sú publikované. Je nepravdepodobné, že ktokoľvek by si dobrovoľne na svojej sociálnej sieti dokumentoval ako mu na rande potenciálny partner zbieral vypadnuté zuby zo zeme alebo si chodí kupovať fixačný krém, aby si mohol lepiť zuby, čo bolo odporúčané riešenie žalovanou. Tento postup je nielen extrémne osobný, ale aj ponižujúci a je to niečo čo by si normálny a rozumný človek nedovolil zverejniť na verejnosti. Žalobkyňa poprela tvrdenia žalovanej o tom, že by si nebola schopná prideliť čas na liečbu, ale práve naopak žalovaná často stanovovala termíny a ultimáta, napriek tomu vynakladala žalobkyňa veľké úsilie, aby našla riešenie pre svoje problémy so zubami. Opakovane konzultovala možné riešenie aj s obvodnou lekárkou, aby získala radu a odporúčanie na dobrého zubára a snažila sa komunikovať so zubnou techničkou, ktorá vyhotovovala náhradu viackrát kvôli prasknutiu alebo vypadávaniu až dospeli k záveru, že žalovaná musí jej zuby upraviť, čo sa však napriek jej prosbám nikdy nestalo, keďže žalovaná bola presvedčená, že to inak nebude a odkázala ju na používanie fixačného krému. Naopak, keďže žalobkyňa oslovila F. G., ktorý následne vykonal opravy na jej zuboch zubná náhrada vydržala viac ako rok bez problémov a preto sa žalobkyňa rozhodla pokračovať v spolupráci s ním a počúvať jeho rady.

39. Intervenient po vrátení veci na ďalšie dokazovanie a rozhodnutie uviedol vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 17. 01. 2025, že ako poisťovateľ žalovanej na základe Poistnej zmluvy č. 91-3398 o poistení zodpovednosti prevádzkovateľa zdravotníckeho zariadenia je v prípade neúspechu žalovanej povinný poskytnúť poistné plnenie. Na druhej strane sa predmetné poistenie nevzťahuje na náhradu nemajetkovej ujmy. Z dôvodu, že súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť náhradu nákladov na liečenie vo výške 55 Eur a priznal žalovanej a intervenientovi nárok na náhradu trov tohto konania voči žalobkyni

ako úspešnej strane sporu o náhradu nákladov na liečenie, intervenient nesúhlasí s argumentáciou žalobkyne o existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania žalovanej a intervenientovi a tak ako správne žalovaná poukázala v odvolacom konaní na skutočnosť, že z výpisu z verejne dostupnej elektronickej služby Obchodného registra SR vyplýva, že sa stala žalobkyňa jedinou spoločníčkou a konateľkou dňa 06. 12. 2022 DC–Alis, s. r. o., IČO: 55 068 286, dňa 14. 06. 2023 DC–Alis, I. s. r. o., IČO: 55 523 293 pokiaľ bola v tom čase schopná založiť si dve spoločnosti s ručením obmedzením aj dokonca jeden mesiac pred podaním odvolania nie je možné uveriť jej tvrdeniam o stave v hmotnej núdzi. Žalobkyňa je podľa vlastných informácií poskytnutých a uverejnených na sociálnej sieti Instagram majiteľom a riaditeľom E. E. a O. P. room a je dizajnérkou nábytku a interiéru. Intervenient navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať náhradu trov konania.

40. Strany sporu po vrátení veci na ďalšie konanie iné dôkazy nenavrhli a nepredložili a poukázali na svoje doterajšie písomné a ústne podania. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe ohľadne nemajetkovej ujmy a náhrady liečebných nákladov a mala za to, že svoj nárok dostatočne preukázala s tým, že v dôsledku nesprávnej preparácii zubu č. 13 dochádzalo k uvoľňovaniu tejto náhrady, čím dochádzalo k zníženiu jej dôstojnosti v spoločnosti, kde k takémuto uvoľneniu náhrady došlo aj pri pracovnom stretnutí, kde jej náhrada vypadla. V danej veci nedošlo k morálnemu odškodneniu.

41. Žalovaná zotrvala na všetkých svojich písomných, ústnych podaniach. Poukazovala na nepreukázanie príčinnej súvislosti tak ako to tvrdí žalobkyňa. Zo zdravotnej dokumentácie vyplýva, že žalovaná so žalobkyňou komunikovala ohľadne riešenia daného zdravotného problému, išlo o dočasnú náhradu, nie trvalé riešenie a nebola preukázaná tak závažná ujma alebo tak závažný zásah do rodinného alebo profesijného života. Ani jeden svedok nebol priamym svedkom vypadávania náhrady, či už na pracovnom stretnutí alebo v spoločnosti a preto navrhli žalobu zamietnuť.

42. Podľa § 420 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

43. Podľa § 449 ods. 1 OZ pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

44. Podľa ustanovenia § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

45. Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti má fyzická osoba právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

46. Predmetom konania bol uplatnený nárok žalobkyne na náhradu nákladov spojených s liečením vo výške 1 875 Eur a náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 4 000 Eur.

47. Z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa bola v zdravotnej starostlivosti žalovanej od roku 2008 do dňa 29. 05. 2020 a na vlastnú žiadosť bola v uvedený deň vyradená zo stomatologickej starostlivosti žalovanej.

48. Z listinného dôkazu spisu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. spisu XXXXX/XXXX/XXX, P. XXX/XXXX bolo zistené, že bol prešetrovaný podnet žalobkyne na poskytnutú zdravotnú starostlivosť u žalovanej a bol vykonaný dohľad s využitím zdravotnej dokumentácie a stanoviska dohliadaného subjektu, spolupracujúceho subjektu, odborného konzultanta, úradu z odboru stomatológia, čeľustná ortopédia a bolo zistené, že do stomatologickej starostlivosti žalovanej bola prijatá podľa záznamov od roku 2008 vzhľadom na vrodené chýbanie zuba 12 bolo navrhnuté dohliadaným subjektom vytvorenie priestoru pre náhradu zuba 12 ortodontickou liečbou, v roku 2011 sa posunom zuba 13 vytvoril priestor pre zub 12 a dohliadaný subjekt zhotovil náhradu zuba 12 na sklených vláknach (adhezívny mostík). Pri tomto riešení časom dochádzalo k uvoľňovaniu modelácie, čo je zaznamenané v zdravotnej dokumentácii. Po opakovaných uvoľneniach adhezívneho mostíka aj vzhľadom na to, že trvalý predčasný kontakt na zube 11 pravý stredný rezák, nadbytkom fixačnej hmoty spôsobil posun vykrivenie tohto zuba a zväčšenie medzery pre zub 12. Dohliadaný subjekt navrhol trvalé riešenie náhrady zuba 12. Z uvedeného oznámenia ďalej bolo zistené, že žalobkyňa súhlasila s navrhnutým fixným mostíkom typu dens pendens (korunka na zube 13 ponesie voľný člen náhradu zuba 12) aj za cenu nutnosti preparácie zbrúsenia zuba 13, ktorá bola vykonaná v januári 2019. Prvá

protetická práca bola zhotovená ako provizórium zo živice. Po nalepení tejto protetiky žalobkyňa zistila, že nenahrýza na zadné zuby. Dohliadaný subjekt pristúpil k zbrusovaniu dolných frontálnych zubov, napriek tomu náhrada vypadávala a musela byť opakovane fixovaná. Posledný záznam zo zdravotnej dokumentácie je zo dňa 04. 03. 2020, v ktorom je uvedené, že sa žalobkyňa nedostavila na ošetrenie a dňa 29. 05. 2020 bola na vlastnú žiadosť vyradená zo stomatologickej starostlivosti žalovanej. Následne absolvovala niekoľko odborných konzultácii na iných pracoviskách, kde bolo navrhované iné riešenie a dňa 20. 05. 2020 navštívila pracovisko v Michalovciach, kde absolvovala protetické a estetické ošetrenie chrupu. Úrad výkonom dohľadu zistil nedostatky pri protetickom ošetrení chrupu žalobkyne žalovanou v zmysle nevhodnej preparácie zbrúsenia zuba 13, čo spôsobovalo prekážku v artikulácii, opakované uvoľňovanie náhrady a jej nefunkčnosť pri hryzení potravy.

49. Z protokolu č. 432/2020 o vykonanom dohľade na diaľku, predmetom ktorého bolo prešetrenie poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalobkyni dohliadané obdobie od 01. 01. 2010 do 03. 06. 2020 v zmysle predloženej zdravotnej dokumentácie žalobkyne v spolupráci s firmou Doktorzub, s.r.o., F. boli zistené nedostatky u dohliadaného subjektu, t. j. u žalovanej v dohliadanom období pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti žalobkyne. Dohliadaný subjekt vykonal pri protetickom ošetrení najprv adhezívnym mostíkom chybnú fixáciu náhrady a jej nedostatočná artikulácia spôsobovali časté opakované uvoľňovanie náhrady a jej nefunkčnosť pri hryzení potravy. Pri následnom ošetrení fixným mostíkom sa artikulačná chyba opakovala, bola spôsobená nevhodnou preparáciou zuba 13. Zub 13 bol z troch strán preparovaný príliš radikálne a s nesprávnou konicitou pahýľu, čím nebola zaistená dostatočná pasívna retencia náhrady a z podnebnej strany bol zub preparovaný nedostatočne čo spôsobovalo prekážku v artikulácii, nefunkčnosť a časté uvoľňovanie náhrady. Úprava pahýľu zuba 13 bola nutná v zmysle trojplôškovej dostavby a vhodnej preparácie. Záver úradu výkonu dohľadu je v tom, že pri protetickom ošetrení adhezívnym mostíkom v decembri 2011 bola vykonaná chybná fixácia náhrady a jej nedostatočná artikulácia spôsobovali časté opakované uvoľňovanie náhrady a jej nefunkčnosť pri hryzení potravy, preparácia zuba 13 bola dňa 14. 01. 2019 vykonaná nevhodne ako už bolo vyššie uvedené.

50. Žalobkyňa si uplatnila náklady na liečenie v súvislosti s nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou, a to platbu za konzultáciu v zubnej ambulancii Demident zo dňa 02. 02. 2020 sumu 15 Eur, za konzultáciu v ambulancii Doktorzub, s.r.o. dňa 22. 05. 2020 sumu 20 Eur, dňa 27. 05. 2020 sumu 20 Eur, za ošetrenie chrupu dňa 27. 07. 2021 sumu 1 820 Eur, ktorá suma pozostáva zo sumy 30 Eur jedenkrát odtlačok, jedenkrát dentálna hygiena 50 Eur a celokeramická fazeta 1 740 Eur, spolu vo výške 1 875 Eur. Súd priznal žalovanej titulom náhrady nákladov na liečenie sumu 55 Eur, a to za konzultáciu zo dňa 02. 02. 2020 vo výške 15 Eur, konzultáciu zo dňa 22. 05. 2020 vo výške 20 Eur a konzultáciu zo dňa 27. 05. 2020 vo výške 20 Eur a vo zvyšnej časti jej nárok ako nedôvodný zamietol a mal za to, že ostatné liečebné náklady, ktoré si žalobkyňa v tomto konaní uplatnila nesúvisia s nesprávne poskytnutou zdravotnou starostlivosťou, pretože požadovala úhradu, ktorá už súvisela s trvalým riešením zubnej náhrady a tak ako vyplynulo z konania Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, zdravotná starostlivosť žalobkyni dňa 14. 01. 2019 nebola poskytnutá lege artis, pretože bola nevhodne vykonaná preparácia zuba 13, bol z troch strán preparovaný príliš radikálne s nesprávnou konicitou pahýľu, čím nebola zaistená dostatočná pasívna retencia náhrady a z podnebnej strany bol zub 13 preparovaný nedostatočne, čo spôsobovalo prekážku v artikulácii, nefunkčnosť a časté uvoľňovanie náhrady. Zo správy zubného lekára F. G. zo dňa 27. 05. 2020, ktorá sa nachádza v spise Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou bolo zistené, že sa žalobkyňa dostavila kvôli odovzdaniu provizória, jeho odskúšanie, následná adhezívna príprava povrchu pahýľa 13, nalepenie duálne tuhnúcim samoadhezívnym živicovým cementom breeze v odtieni A2 s tým, že bola poučená, že ide o provizórne dočasné riešenie a v budúcnosti sa plánuje rozhodnúť pre jedno z navrhnutých riešení, konkrétne zhotovenie mostíka. Súd mal za to, že žalobkyni nepatrí platba za ošetrenie chrupu, ktorá predstavuje už konkrétne zhotovenie mostíka, zároveň v uvedenej platbe je dentálna hygiena 50 Eur, odtlačok 30 Eur a teda uvedená platba nesúvisí s nákladmi na dočasné riešenie, tieto si žalobkyňa neuplatnila, žalovaná nevykonávala žalobkyni trvalé riešenie.

51. Podľa § 449 ods. 1 OZ predpokladom vzniku nároku na náhradu nákladov je, že došlo ku škode na zdraví, za ktorú škodca zodpovedá, k vynaloženiu nákladov už došlo a náklady, ktoré boli vynaložené sú spojené s liečením poškodeného. Súd mal za to, že v danom veci došlo ku škode na zdraví žalobkyne, ktorá vznikla zavineným konaním žalovanej, a to nesprávnym spôsobom zbrúsenia zuba č. 13, tak ako vyplýva aj zo zisteného skutkového stavu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a medzi

vzniknutou škodou a konaním žalovanej existuje príčinná súvislosť a teda žalovaná zodpovedá za poškodenie zdravia u žalobkyne, ktorá si uplatnila nárok na náhradu liečebných nákladov. Náklady už boli vynaložené, toto v konaní sporné nebolo, avšak náklady musia súvisieť s liečením poškodeného a platba za ošetrenie chrupu – trvalá náhrada vo výške 1 820 Eur, ktorá zároveň zahŕňala aj dentálnu hygienu nepredstavuje náklady na liečenie v súvislosti s postupom u žalovanej, ktorá nikdy žalobkyni nevykonala trvalú náhradu. Pokiaľ obrana žalovanej spočívala v tom, že išlo iba o dočasné riešenie aj z protokolu č. 432/2020 Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z jeho záveru vyplýva, že už pri protetickom ošetrení adhezívnym mostíkom bola vykonaná chybná fixácia náhrady v dôsledku čoho došlo k opakovanému uvoľňovaniu náhrady, jej nefunkčnosti pri hryzení potravy a bolo pristúpené k zbrusovaniu dolných frontálnych zubov z dôvodu, že žalobkyňa nenahrýzala na zadné zuby a dňa 14. 01. 2019 bola vykonaná nevhodne preparácia zuba 13, ktorý nebol správne zbrúsený a teda uvedené nemôže vyviniť žalovanú tak, že nezodpovedá za náhradu škody, a to liečebné náklady. Súd uvádza, že dočasná náhrada znamená len použitie iného materiálu, čo ale neznamená, že práca nemá byť urobená správne a teda tak, aby nedošlo k poškodeniu zdravia pacienta k obrusovaniu zdravých zubov a poškodeniu zdravého zuba, ktorý bolo treba obrúsiť pre náhradu zuba 3. Žalovaná namietala priznané liečebné náklady, že nie je zrejmé, že sa jednalo o konzultácie a že by súviseli s liečením žalobkyne, keďže z výpisu z účtu nevyplýva, čo bolo predmetom ošetrenia a či to bolo v súvislosti s namietaným lekárskym postupom žalovanej. To isté sa týka pokladničného dokladu zo dňa 22. 05. 2020 a z pohybu na účte platby 27. 05. 2020. Pokiaľ žalovaná prostredníctvom právnej zástupkyne tvrdí, že keďže nevznikol žalobkyni nárok na náhradu nemajetkovej ujmy nie je jej možné priznať nárok na náhradu liečebných nákladov súd poukazuje na to, že náhrada škody na zdraví je osobitný nárok, ktorý sa priznáva s poukazom na § 449 ods. 1 OZ, kde pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením a náhrada škody na zdraví sa nepriznáva len v prípade, ak má poškodený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže náhrada nemajetkovej ujmy je osobitný nárok upravený v § 13 OZ.

52. Žalobkyňa sa domáhala nároku náhrady nemajetkovej ujmy, a to zásahu do osobnostných práv práva na ochranu zdravia, do ktorého bolo zasiahnuté v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalovaným, a to nevhodnou preparáciou zubu č. 13, čo viedlo k prekážke v artikulácii, uvoľňovaniu náhrady a nefunkčnosti náhrady pri hryzení. V súlade s ustanovením § 13 ods. 1 OZ na to, aby oprávnená osoba mala právo domáhať sa ochrany osobnosti sa vyžaduje a zároveň stačí, aby išlo o neoprávnený protiprávny zásah do práv na ochranu osobnosti a v prípade existencie takéhoto neoprávneného zásahu ide o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu sa stáva právne významným pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo s poukazom na § 13 ods. 2, 3 OZ.

53. Žalobkyňa sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 4 000 Eur podľa § 13 ods. 2 OZ, ktorá spočívala v pocite hanby, nemožnosti venovať sa určitým aktivitám v dôsledku vypadávania protetickej náhrady a artikulačným ťažkostiam, ktoré viedli k jej spoločenskej izolácii a bolo zasiahnuté do práva žalobkyne na ochranu zdravia a do práva žalobkyne na prejav osobnej povahy, reč a zvuk hlasu, a to v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti žalovanou, kedy nevhodnou preparáciou zuba č. 13 došlo k prekážke v artikulácii, uvoľňovaniu náhrady a nefunkčnosti náhrady pri hryzení. Žalobkyňa mala za to, že každá priemerná 25-ročná žena by prekážku v artikulácii spôsobujúcu nemožnosť sa normálne dohovoriť, vypadávanie náhrady a nemožnosť prijímania bežnej potravy vnímala ako vážnu ujmu na jej osobnostných právach. V konaní boli vypočutí svedkovia, ktorí sú v blízkom vzťahu so žalobkyňou a ktorí bezprostredne mali vnímať jej prežívanie ohľadom na pocit hanby a sociálnej izolácie. Žalobkyňa uvádzala, že sa stránila spoločnosti, zatvárala sa doma v izbe, odmietala oslavy v meste alebo zúčastňovať sa večierkov v meste, prestala chodiť na diskotéky, skončila s boxom a fixačný krém na zubnú náhradu kupovala pre dedka, lebo jej bolo trápne, že ho potrebuje. Poukázala ako si napríklad A. H. s priateľom počas večere z nej uťahovali a prirovnávali ju k postave z populárneho sitcom a je bez významu, či to vnímala ako neškodnú zábavu a srandu spoločnosti, ale rozhodujúce je vnútorné prežívanie žalobkyne, ktorá bola vystavená na posmech síce od osoby blízkej, kde však nemožno pochybovať, že nešlo o škodoradostný výsmech s cieľom ublížiť, stále však o výsmech pre uvoľňovanie zubnej náhrady. Žalobkyňa poukázala, že mala aj problémy v práci v dôsledku častých absencií návštevy zubára, ktoré preukazovala sms komunikáciou so zamestnávateľom zo dňa 12. 01. 2019, 14. 01. 2019.

54. Zo svedeckej výpovede C. E. dlhoročného partnera žalobkyne, s ktorým vedie spoločnú domácnosť bolo zistené, že keď sa s ňou začal stretávať všimol si, že v ústach nemá niečo pekné, mala nepekný jeden zub, sťažovala sa, že často musí chodiť do Banskej Bystrice, lebo má problém so zubami, vypadávala jej náhrada, nemohla dohryznúť. Stalo sa, že keď ju pozval na večeru niečo jej vypadlo z úst, pochopil, že je to zubná náhrada, potom nálada klesla. Nevedel si predstaviť ako sa asi musela cítiť, ako by sa cítil on, keby sa mu také niečo stalo. Nechodievali do spoločnosti, na diskotéky, na večierky, na oslavy kvôli vypadávaniu náhrady. Veľakrát sa stalo, že ju ráno v posteli hľadala, lebo ju mala vypadnutú. Náhradu si pred jedlom vyberala do servítky. Stalo sa, že ju jej mamina spratala do koša. Uvedené riešila dennodenne, pretože si musela lepiť zuby fixačným krémom. Z výsluchu matky žalobkyne bolo zistené, že ako dieťa nemala rečovú vadu, nezajakávala sa, mala problémy trochu so šušlaním, čo ona ako rečovú vadu nevníma. Mala bežné problémy s chrupom. Po röntgenovej snímke zubná lekárka F. Q. uviedla, že vidno, že jej chýba zub, nevytvoril sa a navrhla riešenie strojček, aby sa vyposúvala celá strana, urobil sa miesto pre zub s tým, že sa urobí zubná náhrada, na čo jej bolo uvedené, že sú na to sklené vlákna. Po vytvorení medzery bola urobená náhrada zubu upevnená sklenými vláknami s tým, že vedeli, že sa s tým musí zaobchádzať šetrne avšak stalo sa, že náhrada praskla, vypadávala, dcéra sa sťažovala, že zle dohrýza alebo nevie dohrýzť, čomu ona nerozumela. Vravela, aby to riešila so zubárkou. Párkrát bola svedkom, že zub jej vypadol. Svedkyňa uviedla, že správanie dcéry sa po zbrúsení zubu zmenilo. Bola silná osobnosť, stabilná, bola pokojná, organizovala, plánovala si, mala koníčky, venovala sa boxu, doma nebývala, mala zvláštny druh humoru, boli najlepšie kamarátky, zdôverovala sa jej, vďaka čomu aj ona lepšie znášala niektoré veci. Potom sa zmenila, uvedomila si to až postupne, prestala sa jej zdôverovať, nerozprávala sa ani so sestrou, zatvárala sa v izbe, nemala žiadne plány, keď niečo riešili útočila a často sa hádali. Uvedomila si to až keď vykričala, že ide o problémy so zubnou náhradou. Z výsluchu svedkyne bolo zistené, že úraz na tvári žalobkyne neriešila, keďže sa inak nepoznala, keďže s tým rástla.

55. Výsluchom svedkyne A. H., priateľky žalobkyne bolo zistené, že s ňou udržiava pravidelný kontakt, má v Banskej Bystrici rodičov. Sú priateľky od piatej triedy základnej školy. Žalobkyňa nosila na základnej škole strojček, aj na začiatku strednej školy, potom mal urobenú náhradu, nebolo to esteticky vzhľadné, zub bol veľký, tmavší, žalobkyňa sa veľa neusmievala alebo si zvykla zakrývať rukou ústa. Tiež sa jej niekedy pýtala, či zub nie je moc veľký, snažila sa ju ukľudniť. Sťažovala sa na to, že nie je prirodzený, nie je pekne urobený. Mali svoju partiu, chodievali s kamošmi do mesta, na nákupy, do kina. Po vyhotovení druhotnej náhrady po zbrúsení zuba sa stránila spoločnosti. Narodeniny, ktoré vždy oslavovala v meste alebo na diskotéke, potom už len u nej doma. Bola aj svedkom, keď jej pri večeri náhrada vypadla a zakrývala si ústa chlebom, na čo ešte žartovali, že je to ako v seriály Priatelia, sťažovala sa, že sa nemôže plnohodnotne najesť.

56. Žalovaná mala za to, že žalobkyňa nepreukázala, že by zažívala tvrdené pocity hanby, ktoré by boli takej intenzity, ktorá by odôvodňovala priznanie náhrady nemajetkovej ujmy z dôvodu závažného zásahu do jej osobnostných práv. Nepreukázala, akú kvalifikovanú ujmu, namietaný lekársky postup u nej vyvolal. Absentuje, aké následky to malo v jej súkromnom a spoločenskom živote. Neuviedla, či a akým aktivitám sa nemohla venovať v dôsledku namietaného lekárskeho postupu. Subjektívne prežívanie nenapĺňa kritéria spoločenskej diskriminácie a je v rozpore s bohatými sociálnymi intervenciami žalobkyne, sociálne siete, spoločenské podujatia. Nepredložila dôkaz, že by trpela ujmou na psychickom zdraví. Nepreukázala, že by mala problémy s artikuláciou, že by bola spoločensky izolovaná a nepreukázala, že v značnej miere bola znížená jej dôstojnosť a vážnosť v spoločnosti ani zásah do jej osobného života, napríklad zmena v jej osobnom živote v dôsledku namietaného lekárskeho postupu, nestratila zamestnanie, nerozpadol sa jej partnerský ani priateľský vzťah. Žalovaná mala za to, že žalobkyňa nepreukázala vznik ujmy, príčinnú súvislosť medzi ujmou a protiprávnym zásahom, t. j. postupom žalovanej.

57. Súd mal za to, že lekárskym zákrokom žalovanej tak ako to vyplynulo zo spisu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou z protokolu č. 432/2020 o vykonanom dohľade na diaľku i v zmysle predloženej zdravotnej dokumentácie žalobkyne v spolupráci s formou Doktorzub, s.r.o., Michalovce, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, keďže došlo k preparácii zbrúseniu zuba č. 13. Zároveň bola vykonaná chybná fixácia náhrady, došlo zo strany žalovanej k zbrusovaniu dolných frontálnych zubov u žalobkyni, aj napriek tomu náhrada vypadávala, bola opakovane fixovaná. Dohliadaný subjekt vykonal pri protetickom ošetrení najprv adhezívnym mostíkom chybnú fixáciu náhrady a jej nedostatočná artikulácia spôsobovali jej časté opakované uvoľňovanie

a jej nefunkčnosť pri hryzení potravy s tým, že pri následnom ošetrení fixným mostíkom sa artikulačná chyba opakovala a bola spôsobená nevhodnou preparáciu zuba č. 13, ktorý bol preparovaný príliš radikálne a s nesprávnou konicitou pahýľu. Z uvedených správ bolo preukázané, že bol nesprávne preparovaný zub č. 13, čo spôsobovalo prekážku v artikulácii, nefunkčnosť a časté uvoľňovanie náhrady. Zároveň bola vykonaná chybná fixácia náhrady a z toho dôvodu žalobkyňa ukončila spoluprácu so žalovanou, absolvovala konzultácie na iných pracoviskách, zub jej odumrel a bolo potrebné vykonať zbrúsenie ďalšieho zdravého zubu, aby mohla byť vykonaná náhrada za chýbajúci zub. Súd mal potom za to, že základ nároku na priznanie nemajetkovej ujmy na strane žalobkyne je daný a zároveň bola preukázaná príčinná súvislosť medzi zásahom, ktorý bol spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu a vznikom nemajetkovej ujmy za konkrétne porušenie na strane žalovanej zásah bol konštatovaný Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, keďže zdravotná starostlivosť nebola žalobkyni poskytnutá správne s poukazom na § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti. Nemajetková ujma nie je preukázateľná, ale je možné ju iba pociťovať. K vzniku takejto nemajetkovej ujmy dochádza nespravodlivým konaním, ktoré sa prejavuje ako ohrozenie alebo porušenie určitých právnych povinností, ktoré častokrát vyústia do takejto ujmy. Takéto konanie má priamy dopad na spôsob a kvalitu života poškodeného, na jeho spoločenské a rodinné vzťahy, či osobný život. Akékoľvek finančné odškodnenie nedokáže napraviť ujmu, ktorú osoba utrpela a hlavnou úlohou ujmy je predovšetkým zmierniť, zoslabiť následky neoprávneného zásahu do práv fyzickej osoby.

58. Pokiaľ žalovaná poukazovala na skutočnosť, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, keďže je konzumovaná v nároku na sťaženie spoločenského uplatnenia uvedený nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia je upravený v šiestej časti Občianskeho zákonníka tretí oddiel ustanovenie § 444 OZ a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovenia § 13 OZ je upravené v prvej časti OZ druhá hlava a súd v konaní nerozhodoval o priznaní sťaženia spoločenského uplatnenia žalobkyni, kedy len v prípade, že by si uplatňovala nárok na sťaženie alebo zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia z totožných dôvodov ako náhradu nemajetkovej ujmy by jej náhrada nemajetkovej ujmy nebola priznaná.

59. Súd priznal žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 3 000 Eur z dôvodu nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti, tak ako vyplynulo z vykonaného dokazovania. Táto skutočnosť bola nepochybne preukázaná a pokiaľ v konaní žalobkyňa preukazovala nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré spočívali v pocitoch hanby, nemožnosti venovať sa určitým aktivitám z dôvodu, že jej náhrada vypadávala, artikulačným ťažkostiam, ktoré viedli k spoločenskej izolácii, nemožnosť prijímania bežnej potravy, čo všetko vnímala ako vážnu ujmu na jej osobnostných právach. Súd mal za to že svedkovia, ktorí boli v konaní vypočutí potvrdili, že mala problém so zubami s vypadávaním náhrady, nemohla dohrýzať. Stalo sa jej, že jej na večeri niečo vypadlo z úst, toto vyplynulo z výpovede C. E., jej priateľa a nevedel si predstaviť ako sa musela cítiť, ako by sa cítil on, keby sa mu niečo také stalo. Zároveň z jeho výpovede bolo preukázané, že nechodievali do spoločnosti, na diskotéky, na večierky, oslavy kvôli tejto skutočnosti. Stávalo sa, že náhradu mávala vypadnutú, veľakrát ju ráno v posteli hľadala a preto si ju pred jedlom vyberala. Taktiež sa stalo aj to, že jej matka jej ju vyhodila do koša. Uvedený problém riešila dennodenne, lebo si musela lepiť zuby fixačným krémom. Jej matka vo svojej výpovedi uviedla, že bola svedkom, keď jej zub vypadol a uviedla, že správanie dcéry sa po zbrúsení zuba zmenilo. Bola silná osobnosť, stabilná, pokojná, organizovala, plánovala si, venovala sa koníčkom, boxu, mala zvláštny druh humoru, nebývala doma. Boli najlepšie kamarátky, vždy sa jej zdôverovala a potom sa zmenila, prestala sa jej zdôverovať, nerozprávala sa ani so sestrou, zatvárala sa v izbe, nemala žiadne plány, útočila, často sa hádali. Uvedené si uvedomila až vtedy, keď jej vykričala, že ide o problém so zubnou náhradou a svedkyňa potvrdila, že nikdy neriešila problémy v dôsledku úrazu na tvári, keďže sa inak nepoznala, s tým rástla. Taktiež svedkyňa A. H. potvrdila, že udržiavali spolu pravidelný kontakt, sú priateľky od základnej školy a náhrada zubu nebola u žalobkyni estetická, zub bol veľký, tmavší, žalobkyňa sa neusmievala, zakrývala si ústa rukou. Niekedy sa pýtala, či zub nie je moc veľký, ona sa ju snažila ukľudniť. Sťažovala sa, že nie je prirodzený, pekne urobený. Mali svoju partiu, chodievali s kamošmi do mesta, na nákupy, do kina a po vyhotovení tejto náhrady sa žalobkyňa stránila spoločnosti. Prestala oslavovať narodeniny, v meste alebo na diskotéke, vždy to bolo u nej potom už doma. Bola svedkom, keď jej náhrada vypadla, zakrývala si ústa chlebom. Sťažovala sa, že sa nemôže plnohodnotne najesť. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobkyňa nepreukázala zažívané tvrdené pocity hanby, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady nemajetkovej ujmy, ktorý by u nej vyvolal predmetný lekársky postup, absentuje aké následky to malo v jej súkromnom a spoločenskom živote s tým, že poukazovala na to, že pocity hanby mohla

zažívať z dôvodu jej vzhľadu a zároveň uvádzala, že zverejňované fotografie na sociálnych sieťach tieto skutočnosti nepreukazujú, žalovaná poukazovala, že sa žalobkyni nerozpadli priateľské vzťahy, partnerský vzťah, nepreukázala negatívny dopad na pracovný vzťah. Neprodukovala žiadny dôkaz o narušení psychického zdravia a preto samotná existencia postupu žalovanej nemá za následok nárok na nemajetkovú ujmu. Uvedené preukazovala výsluchom svedkov a predloženou fotodokumentáciu na sociálnej sieti Instagram, z ktorého mala za to, že sa po roku 2019 žalobkyňa zúčastňovala výletov, večier v reštauráciách, spoločenských aktivít, bola spoločensky integrovaná a svedkovia neboli priamymi svedkami žalobkyňou uvádzaných situácií, ide o nepriame dôkazy. Nevyplynulo z nich, že by bola vystavovaná výsmechu tretích osôb. Z výsluchu C. E. nevyplynulo, že by jej náhrada pri jedle vypadávala, ale to, že si ju sama vyberala a dávala do servítky a hoci tvrdila, že fotografie upravovala, toto nepreukázala, avšak z fotografií vyplýva, že bola aktívna v spoločnosti, necítila sa nekomfortne v spoločnosti, čo potvrdil aj súd v bode rozsudku 41. Zároveň netvrdila, že by postup žalovanej bol dôvodom na ukončenie jej pracovného pomeru alebo nespokojnosť zamestnávateľa s plnením si pracovných povinností a teda nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko. Podľa žalovanej nie je to ujma závažná, objektívna, nezvratná, či už v súkromnom, pracovnom alebo rodinnom živote. Zároveň je logické, že v prípade, že by pociťovala hanbu, nezúčastňovala by sa podujatí, na ktorých by mohla zažiť zahanbujúce situácie, napríklad v dôsledku tvrdeného vypadávania náhrady, prijímania potravy alebo artikulačných problémov a že by sa takýmto situáciám dobrovoľne vystavovala. Problémy s artikuláciou boli vyvrátené výsluchom svedkyne, jej matky. Zároveň je potrebné brať do úvahy aj krátkodobosť doby trvania zásahu, ako aj postoj žalobkyne k riešeniu tohto zdravotného problému, keď od žalovanej odchádzala s vitálnym zubom, s ktorým sa dalo pracovať a žalobkyňa sa odmietala podrobiť trvalému riešeniu a vyhradiť si čas na návštevu a objednať sa na trvalé vyriešenie problému. Žalobkyňa poukázala na nesprávne vyhodnocovanie dôkazov zo strany žalovanej, ktoré sa nezakladajú na pravde a sú v rozpore s odôvodnením rozsudku s tým, že nepreukázala vznik ujmy na osobnostných právach ňou tvrdené pocity hanby, ktoré ju obmedzovali v bežnom živote, v práci, v sociálnych interakciách, partnerských, priateľských väzbách, trpela neznesiteľnými pocitmi hanby, v dôsledku ktorých bola sociálne izolovaná a nepreukázala artikulačné problémy, ktoré by ju vyraďovali z bežného života s poukazom na výsluch svedkov. Žalobkyňa poukázala, že nemajetkovú ujmu jej vznik nie je možné preukazovať prostredníctvom materiálnych dôkazov, nakoľko vzniká a prejavuje sa v duchovnej sfére vnútorného prežívania ľudskej bytosti a vnútornom psychickom rozpoložení žalobcu a nie je možné priniesť hmotný dôkaz a požiadavka takéhoto dôkazu je súdnou praxou vnímaná ako ,,probatio diabolica“. Žiadne skutkové okolnosti, ktoré už odzneli nemožno následne preukázať s absolútnou istotou. Vždy pôjde o otázku určitej miery pravdepodobnosti. Rozhodujúcim kritériom pre unesenie dôkazného bremena vo vzťahu k vzniku nemajetkovej ujmy je preukázanie zásahu do osobnostných práv, medzi ktoré patrí aj právo na ochranu zdravia, pričom je určujúcou rozumová úvaha o tom, či by vzniknutý následok zásahu súčasne každá priemerná ľudská bytosť za rovnakých okolností pociťovala ako ujmu na jej osobnostných právach. Pokiaľ žalovaná poukazovala, že nepreukázala narušenie psychického zdravia zamieňa si nemajetkovú ujmu a škodu na zdraví. K interpretácii výpovede svedkov žalovanou uviedla, že je v rozpore s obsahom ich výpovedí, zo skutočnosti, že sa žalobca v úzkom kruhu zúčastnil večere v reštaurácii s partnerom nemožno vyvodiť, že by v čase od 14. 01. 2019 do 27. 05. 2020 viac ako šestnásť mesiacov neboli ovplyvnené jeho spoločenské aktivity zvlášť, keď svedkovia uviedli, že žalobkyňa prestala chodiť do reštaurácii, oslavovať narodeniny v meste na diskotéke, zatvárala sa v izbe a nekomunikovala. Pokiaľ žalovaná poukázala, že súd sa bez dôkazov stotožnil s tvrdením žalobcu, že fotografie na sociálnej siete Instagram žalobkyňa upravovala, poukázala, že prílohou vyjadrenia zo dňa 20. 12. 2021 boli jej fotografie vždy dve popri sebe, jedna pôvodná a druhá, ktorá bola po úprave zverejnená na sociálnej sieti, čo je zrejmé z ich porovnania a to, že si toto tvrdenie súd osvojil je bez dôkazov v rozpore so stavom súdneho spisu. Pokiaľ žalovaný poukazuje na nelogické závery súdu v bode 41 odôvodnenia rozsudku vo vzťahu k fotografiám opomína celé znenie vety odôvodnenia rozsudku, naopak vyplýva záver tak, že z fotografie nemožno vyvodzovať, či náhrada žalobkyni vypadávala alebo nie, či mala problémy s jedením a artikuláciou, keďže fotografia zachytáva jeden vybraný moment zo života, nie celý jeho priebeh. Pokiaľ poukazuje žalovaná na to, že nemajetková ujma musí byť objektivizovaná v zmysle, že každá osoba v tej istej situácii alebo spoločenskom postavení by predmetnú ujmu vnímala v danom čase a mieste je otázka, či sa žalovaný skutočne domnieva, že iná 25-ročná žena, ktorej pri rozhovore alebo jedení vypadáva zubná náhrada kupuje si fixačný krém, by takýto stav považovala za niečo bežné, normálne, primerané veku a spoločenskému postaveniu. Poukázal, že žalovaná si k náhrade nemajetkovej ujmy pripája dodatočné podmienky nezvratnosti a trvalosti, ktoré zákon nepozná.

60. Súd mal za to, že žalobkyni patrí náhrada nemajetkovej ujmy z dôvodu, že bol preukázaný zásah do jej osobnostných práv a došlo k zásahu do zdravia žalobkyne a s tým spojených následkov do jej osobnosti súkromného života, rodinného života, keď v konaní súd mal za preukázané, a to i výsluchom svedkov, že v dôsledku nesprávne vykonaného zákroku dochádzalo k vypadávaniu zubnej náhrady. Uvedená skutočnosť je preukázaná i z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ako aj odborného vyjadrenia F. G., kedy dochádzalo v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti k uvoľňovaniu zubnej náhrady, čo bolo preukážkou v artikulácii. Svedkovia uviedli, že sa stalo, že jej táto náhrada vypadla pri večeri, či už s priateľmi alebo s partnerom, či už počas spánku alebo ostala v chlebe alebo sa stalo, že matka náhradu omylom vyhodila. Poukazovanie žalovanej na to, že si ju vyberala a teda nemohla jej vypadávať je zrejmé, že si ju vyberala práve z dôvodu, aby jej nevypadávala a zároveň svedkovia potvrdili tie skutočnosti, ktoré žalobkyňa uvádzala, že sa spoločensky izolovala, tak ako uviedla jej matka, že sa veľmi zmenila, zatvárala sa v izbe, nemala žiadne plány, hádavali sa, útočila, keďže predtým bola pokojná, organizovala, plánovala si, mala koníčky, chodievala do mesta na diskotéky a súd má za to, že žalovaná pokiaľ poukazuje na jej úraz na tvári, že v dôsledku uvedeného úrazu mohla pociťovať hanbu, takéto žiadne okolnosti v konaní preukázané neboli a súd uvedené považuje len za účelovú obranu zo strany žalovanej, keďže zo žiadneho dôkazu takáto skutočnosť nevyplynula. Naopak matka žalobkyne uviedla, že túto skutočnosť žalobkyňa nikdy neriešila a teda zo strany žalovanej bolo poukazovanie na jej predchádzajúci úraz neetické s tým, že zľahčovala nesprávne poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ktorú označila len za akýsi problém žalobkyne, pritom nesprávne poskytnutá zdravotná starostlivosť týkajúca sa zdravia žalobkyne spôsobila, že jej bol nesprávne zbrusovaný zdravý zub, ktorý odumrel a v dôsledku vytvorenia medzery pre zub, ktorý žalobkyni nenarástol a ktorá možnosť vytvorenia medzery pre tento zub bola zo strany žalovanej ešte riešená so zákonnou zástupkyňou žalobkyne, ktorá bola v tom čase maloletá došlo k zbrúseniu aj zdravého ďalšieho zubu pre vytvorenie zubnej náhrady, čo je trvalý zásah do zdravia, ktorý sa dá riešiť už len zubnými náhradami. Súd mal potom za to, že každá osoba v postavení žalobkyne v tom čase by uvedené pociťovala rovnako a teda nejedná sa len o subjektívne pocity alebo subjektívne prežívanie žalobkyne (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/81/2011). Čo sa týka zverejňovaných fotografií, z ktorých žalovaná vyvodzuje, že nemohla žalobkyňa pociťovať hanbu alebo že bola izolovaná súd má za to, že z uvedenej fotodokumentácie nie je možné vyvodiť, že žalobkyňa nepreukázala zásah do osobnostných práv, tak ako uvádzala a dôvod, či boli fotografie upravované alebo neboli išlo o to, že fotografia je zverejňovaná tak ako si želá ten kto fotografiu zverejnil, aby verejnosť ho videla, neznamená skutočné prežívanie a obmedzenie v bežnom živote, v bežných aktivitách a to, že tieto fotografie zverejňovala súd nepovažoval za dôkaz, že nedošlo k zásahu do osobnostných práv žalobkyne a taktiež skutočnosť, že sa jej nerozpadol partnerský vzťah nemôže byť na ujmu toho, že len v prípade, že by sa jej rozpadol vzťah s partnerom by mala nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Pokiaľ žalovaná poukazovala, že nešlo o úmyselné zavinenie zo strany žalovanej súd má za to, že úmyselné konanie neznamená, že len vtedy je možné priznať nemajetkovú ujmu. Taktiež v danej veci nie je možné uviesť, že by k zásahu došlo z nedbanlivosti, ale je nepochybné, že bol neodborne vykonaný zásah na zdravom zube žalobkyne a pokiaľ bolo poukazované, že ide len o provizórium s týmto tvrdením sa súd nestotožňuje, keďže provizórium znamená len použitie iného materiálu, avšak neznamená, že práca nemá byť vykonaná správne, riadne a bez trvalého zásahu do zdravia zubu. Žalovaná nepreukázala žiadnym spôsobom, že by žalobkyňa odmietala trvalé riešenie náhrady a žiadnym spôsobom súd nemôže mať za preukázané, že tým, že žalobkyňa odmietala trvalú náhradu si zavinila vypadávanie náhrady a z toho vyplývajúce ňou uvádzané problémy v bežnom živote. Uvedené vyplýva aj z toho, že iný zubný lekár, ktorý uviedol ako príčinu zlé zbrúsenie očného zuba jej urobil najprv dočasnú náhradu zo živice po jeho oprave, s tým, že zub odumrel a s novou náhradou dočasnou fungovala rok, nemala s ňou problém, mohla zavrieť ústa, jesť, nevypadávala jej a potom došlo k vytvoreniu trvalého riešenia, ktoré má dodnes funkčné a v žiadnom prípade to nebolo z finančných dôvodov. Poukazovanie žalovanej na okolnosť, že nemohlo dôjsť k zásahu, pretože bola žalobkyňa aktívna na sociálnych sieťach. Súd uvádza, že zverejňovanie fotografií nepreukazuje, že k zásahu nedošlo. Pokiaľ boli predložené fotografie, či boli upravované alebo neboli upravované nie je v danom konaní podstatné, lebo zo zverejnených fotografií na Instagrame nie je možné ustáliť, či došlo alebo nedošlo k zásahu do osobnostnej sféry žalobkyne, tak ako uvádzala a fotografie nemajú výpovednú hodnotu, aké bolo vnútorné prežívanie žalobkyne, ani výpovednú hodnotu, že sa stránila spoločnosti, osobného kontaktu s inými ľuďmi z dôvodu problémov s jedením vypadávania náhrady a dochádzalo k izolácii. Zároveň poukazovanie žalovanej, že nedošlo k rozpadnutiu partnerského vzťahu alebo neprišla o zamestnanie nie je dôvodom pre nepriznanie nemajetkovej ujmy vzhľadom na vyššie uvedené skutkové okolnosti.

61. K výške nemajetkovej ujmy súd uvádza, že náhrada za nemajetkovú ujmu by mala byť taká vysoká, aby splnila úlohu odškodňovaciu, nemala by byť iba symbolická a zároveň nemôže byť ani neprimerane vysoká. Každé rozhodnutie o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady. Vyriešením takto individuálnej otázky, ako je určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy sa ani nemôže vytvoriť ustálená rozhodovacia prax (rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/29/2021). Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy súdy postupujú vždy rozdielne v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach s tým, že pri určení konkrétnej výšky náhrady nemajetkovej ujmy zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy, keďže jej rozsah nemožno exaktne kvalifikovať a vyčísliť (rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo/131/2020). Z prílohy k zákonu č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov je zrejmé, napríklad, že za vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácii zákon priznáva bodové ohodnotenie od 260 do 1300 bodov, t. j. náhradu v rozmedzí od 5 000 Eur do 25 400 Eur. Zákon č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov v zmysle § 13 tohto zákona nesmie presiahnuť celková výška odškodnenia obetí trestného činu 50-násobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej v čase, kedy došlo k vzniku škody, čo v roku 2019 bola suma 520 Eur a 50 násobok je suma 26 000 Eur. Strany sporu poukazovali na rôzne rozhodnutia krajských súdov a najvyššieho súdu. Pokiaľ žalovaná poukazovala na rozhodnutie KS Prešov sp. zn. 7Co/14/2020, kde bola priznaná výška nemajetkovej ujmy 5 000 Eur a 3 000 Eur, za smrť syna pri dopravnej nehode Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/339/2011 vo výške 8 600 Eur, smrť syna brata 6 638,78 Eur NS SR sp. zn. 1Cdo/77/2009, dopravná nehoda smrť otca NS SR sp. zn. 2Cdo/131/2018 vo výške 5 000 Eur a 3 000 Eur, nedôvodná operácia druhého zdravého kolena KS v BB sp. zn. 17Co/136/2012 vo výške 3 500 Eur, odobratie reprodukčného orgánu NS SR sp. zn. 1Cdo/85/2017 vo výške 5 000 Eur. Žalobkyňa poukazovala na priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 15 000 Eur za usmrtenie manžela KS Trnava sp. zn. 25Co/131/2018, priznanie náhrady v dôsledku úmrtia otca vo výške 10 000 Eur a 15 000 Eur, v dôsledku neoprávneného trestného stíhania vo výške 20 800 Eur KS Prešov sp. zn. 3Co/5/2023, vo výške 5 000 Eur z dôvodu nevydareného estetického zákroku KS Bratislava sp. zn. 2Co/72/2019. Mal súd potom za to, že priznaná náhrada nie je v neprimeranej výške vzhľadom na vyššie uvádzané rozhodnutia tak, že by spôsobovala obohacovanie sa druhej strany a že by nebolo prihliadnuté na princíp proporcionality vzhľadom na zistené majetkové pomery, tak na strane žalobkyne a žalovanej, ako vyplýva z rozhodnutia k ustanoveniu § 257 CSP. Nie je možné porovnávať priznania nemajetkových ujm za rôzne iné zásahy bez zohľadňovania konkrétneho skutkového stavu. Súd mal za to, že takýto zásah do zdravia žalobkyne spôsobil stav, ktorý je možné napraviť, avšak len tak, že dochádza k zásahu do zdravých zubov vytvorením zubnej náhrady.

62. Súd žalobu potom v prevyšujúcej časti čo sa týka priznania nákladov na liečenie a v nemajetkovej ujme zamietol, keďže mal za to, že liečebné náklady priznal vo výške, ktoré považoval za preukázané vo vzťahu k žalovanej a čo sa týka nemajetkovej ujmy mal za to, že postačujúca je priznaná suma.

63. Okresný súd dopĺňacím rozsudkom sp. zn. 20C/58/2021 zo dňa 04. 07. 2023 rozhodol o trovách konania v časti žaloby o škode na zdraví, náhrada liečebných nákladov a priznal žalovanej a intervenientovi nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní nárok vo výške 94,14 %. Voči rozsudku podala odvolanie žalobkyňa aj žalovaná. Žalobkyňa z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, kde účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením sudcovského moderačného práva. Aplikácia daného ustanovenia prichádza do úvahy, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania podľa § 255 a nasl. CSP, ale súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach strán sporu. Podľa žalobkyne výnimočnosť okolností spočíva v nepomere výšky náhrady trov konania k hodnote sporu, kedy náhrada trov konania predstavuje 61,78 % z hodnoty sporu, kedy súd priznal žalobkyni nárok na náhradu škody 55 Eur a vo zvyšku 1 820 Eur žalobu zamietol a vyhodnotil ju ako vynaloženú na trvalé riešenie zdravotného stavu, hoci v tejto sume boli započítané aj náklady na odstránenie nesprávne vykonanej práce žalovanou, dostavba a opätovné zbrúsenie zubu, ktorých výška však nebola osobitne vyčíslená, nakoľko nebola osobitne vyčíslená v daňovom doklade vystavenom lekárom Doktorzub, s.r.o.. Žalobkyňa bola počas celého súdneho konania osobou, ktorá poberala dávky v hmotnej núdzi, bol jej priznaný nárok na bezplatnú

právnu pomoc rozhodnutím Centra právnej pomoci zo dňa 10. 03. 2021. Žalovaná je stomatológ, u ktorého je predpoklad vyššieho príjmu, než je dávka v hmotnej núdzi a intervenientom je poisťovňa disponujúca vlastným právnym oddelením. Podľa žalobcu je daný dôvod hodný osobitného zreteľa už tým, že si musel uplatniť nárok na náhradu škody na zdraví na súde, ako aj tým, že jeho čiastočný neúspech bol dôvodom nesprávneho vyčíslenia výšky škody na zdraví, ktoré nemožno pričítať žalobkyni, pričom poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 4Co/20/2019, z ktorého vyplýva ,,je zrejmé, že dôvodom uplatneného nároku bola náhrada škody na zdraví spôsobená pádom žalobkyne na zľadovatenom parkovisku vo vlastníctve žalovaného, pričom v konaní bolo preukázané, že ku škode došlo v príčinnej súvislosti s povinnosťou žalovaného udržiavať parkovisko v schodnom a zjazdnom stave a že za škodu zodpovedá žalovaná“. Už len táto skutočnosť, kedy bola žalobkyňa nútená uplatniť si náhradu škody, ktorá by jej inak nevznikla je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pričom je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že žalobkyňa bola v základe uplatneného nároku úspešná. Žalobca poukázal, že žalovaný počas celého konania popieral svoju zodpovednosť za škodu a neprejavil ani minimálnu snahu o mimosúdne vyriešenie sporu spôsobeného postupom non lege artis pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti čo samo o sebe je dôvodom pre aplikáciu daného ustanovenia. Poukázala na to, že pokiaľ žalovaná namietala, že postačuje morálna satisfakcia po podaní žaloby ani v priebehu celého konania i napriek zisteným nedostatkom Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou neprejavila vo vzťahu k žalobkyni ľútosť alebo ospravedlnenie, ale jej obrana spočívala v tom, že išlo len o provizórium a nemôže zodpovedať za vzniknutú škodu alebo nemajetkovú ujmu. Žalobkyňa je osobou v hmotnej núdzi, ktorej bol priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc. Vo vzťahu k žalovanej vystupoval ako spotrebiteľ zdravotnej starostlivosti, pričom povolanie žalovaného a status intervenient odôvodňuje nepriznanie nároku na náhradu trov konania vo výške predstavujúcej 61,78 % z celkovej hodnoty sporu. V prejednávanom spore je náhrada trov právneho zastúpenia vyššia ako 1 095,38 Eur a mesačný príjem žalobcu je nižší ako 166,29 Eur mesačne. Úhrada náhrady trov konania žalobkyňou by nebola pre žalobkyňu likvidačná výlučne v prípade právoplatnosti rozsudku, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu nemajetkovej ujmy 3 000 Eur a nárok na náhradu škody 55 Eur. Súčasne však nemožno považovať za spravodlivé vyriešenie sporu také vyriešenie zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví žalobcu postupom non lege artis medicine, pri ktorom súd konštatuje porušenie povinnosti žalovanej a zodpovednosť žalovanej za škodu, súčasne však musí poškodený z dôvodu zlej sociálnej situácie použiť viac ako tretinu z priznanej náhrady na náhradu trov právneho zastúpenia.

64. Žalovaná k odvolaniu žalobkyne voči trovám konania a aplikácii ustanovenia § 257 CSP uviedla, že zámerne súdu podsúva nie kompletné informácie o svojom postavení a stavia sa do pozície slabšej strany v spore a dožaduje sa vyššej súdnej ochrany. Je pravdou, že jej bola priznaná bezplatná právna pomoc aj z titulu, že je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, avšak aplikácie daného ustanovenia sa v priebehu konania nedomáhala. Z výpisu R. vyplýva, že sa stala žalobkyňa jedinou spoločníčkou a konateľkou dňa 06. 12. 2022 DC-Alis, s. r. o., IČO: 55 068 286 a dňa 14. 06. 2023 DC-Alis I. s. r. o., IČO: 55 523 293 tesne pred podaním odvolania. Pokiaľ bola schopná založiť si dve spoločnosti s ručením obmedzením v priebehu súdneho konania a jeden mesiac pred podaním odvolania nie je možné uveriť jej tvrdeniam o stave hmotnej núdze, len samotné založenie SRO je spojené s výdavkami, súdne poplatky v sume 150 Eur za zápis každej SRO, výdavky v súvislosti s vypracovaním listín pre jej založenie, výdavky so zriadením sídla, keďže sídlo oboch je zriadené u tretej osoby na adrese, na ktorej majú zriadené virtuálne sídlo viaceré subjekty. Žalobkyňa je podľa informácií poskytnutých a uverejnených na sociálnej sieti Instagram majiteľom a riaditeľom E. E. O. S., dizajnérkou nábytku a interiéru, pričom uvádza webovú stránku R.. Je jednoznačné, že aj z týchto činností dosahuje príjem a nie je možné ustáliť, že na jej strane existovali dôvody hodné osobitného zreteľa ani sa stotožniť s jej úvahami o existencii nepomeru výšky náhrady trov konania k hodnote sporu. Žalobkyňa zámerne tento nepomer vypočítava iba v kontexte ňou uplatnených liečebných nákladov a neuvádza, že v uvedenom konaní jej bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 3 000 Eur a náhrada trov konania 100 %. Žalobkyňa nemá žiadne zdravotné ani iné obmedzenie, pre ktoré by nemohla dosahovať príjem. Neboli jej spôsobené žiadne trvalé následky, nie je poberateľkou starobného dôchodku. Je v mladom produktívnom veku, o čom svedčí jej podnikateľská aktivita a žaloba, ktorou si uplatňovala náhradu liečebných nákladov bola podaná advokátom, t. j. osobou s právnickým vzdelaním. Žalobkyňa nepreukázala, že by sa nachádzala v zložitej životnej situácii ani skutočnosť, že by jej bola priznaná bezplatná právna pomoc neodôvodňuje záver, že by sa nachádzala v nepriaznivej sociálnej ani ekonomickej situácii, čo ani netvrdila. Je plne pracovne spôsobilá, v dosahovaní príjmu jej nebráni žiadna objektívna prekážka, je jediným spoločníkom a konateľom dvoch SRO založených v krátkom čase pred podaním jej odvolania, čo signalizuje prebytok alebo aspoň dostatok finančných prostriedkov, pričom v jednej zo spoločností je aj zamestnaná. Platenie

trov konania nebude pre ňu likvidačné a na dôvažok je zastúpená advokátom a musela byť poučená i o takejto možnosti skončenia konania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena. Pokiaľ tvrdí mesačný príjem 166,29 Eur je vo svetle uvádzaných skutočností nie uveriteľným tvrdením. Tvrdenie žalobkyne o tom, že v sume nákladov spojených s liečením, ktoré si uplatňovala 1 820 Eur boli započítané aj náklady na dočasné riešenie, pričom neboli vyčíslené osobitne v daňovom doklade, ide o úplne nové tvrdenie, ktoré v priebehu celého konania neuvádzala. Zároveň súhlas s rozhodnutím súdu o nedôvodnosti výšky nákladov potvrdila aj správaním tak, že si nepodala odvolanie a neprodukovala dôkazy. Taktiež nie je možné uveriť žalobkyni, že by nesprávne vyčíslenie škody na zdraví nebolo možné pripočítať žalobkyni.

65. Ustanovenie § 257 neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (Nález ÚS ČR sp. zn. I.ÚS 2862/2007). Použitie uvedeného ustanovenia neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila je lepšia ako u jej protistrany. Ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, t. j. na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Znamená to, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter a preto zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti, ktoré však zákon nešpecifikuje. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami a jeho použitie neodôvodňuje ani skutočnosť, že strana nie je solventná alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila je lepšia ako u jej protistrany, ale má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, t. j. na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

66. Žalobkyňa, ktorá požadovala, aby súd nepriznal nárok na náhradu trov konania žalovanej a intervenientovi s poukazom na ustanovenie § 257 CSP výnimočnosť okolnosti videl v samotnom nepomere výšky náhrady trov konania k hodnote sporu, kedy náhrada trov konania predstavuje 61,78 % z hodnoty sporu s tým, že predmetom sporu je náhrada škody na zdraví spôsobenej nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti a žalobkyňa bola úspešná v časti 55 Eur, hoci v žalovanej sume boli započítané aj náklady na odstránenie nesprávne vykonanej práce žalovaným, dostavba a opätovné zbrúsenie zubu, ktorých výška ale nebola osobitne vyčíslená a preto ju žalobca nemohol osobitne vyčísliť. Zároveň žalobkyňa je počas celého konania osobou poberajúcou dávku v hmotnej núdzi, bol jej priznaný nárok na bezplatnú právnu pomoc s tým, že poukazoval na vyšší príjem na strane žalovaného a intervenienta ako poisťovne. Zároveň dôvod hodný osobitného zreteľa žalobkyňa videla v tom, že si musela uplatniť nárok na náhradu škody na zdraví na súde a čiastočný neúspech je dôvodom nesprávneho vyčíslenia výšky škody na zdraví, ktoré nie je možné pričítať žalobkyni. Zároveň nie je možné považovať za spravodlivé vyriešenie sporu, také vyriešenie zodpovednosti žalovanej za škodu na zdraví žalobkyni postupom non lege artis medicine, pri ktorom súd konštatuje porušenie povinnosti žalovaného a jeho zodpovednosť za škodu, ale musí súčasne poškodený z dôvodu zlej sociálnej situácie použiť viac ako tretinu z priznanej náhrady na náhradu trov právneho zastúpenia škodcu. Žalobkyňa predložila daňové priznanie k dani fyzickej osoby za rok 2023, ročné zúčtovanie preddavkov na daň z príjmu fyzickej osoby žalobkyne za rok 2024, pracovnú zmluvu žalobkyne spoločnosti DC-Alis, s. r. o., výplatné pásky žalobkyne za rok 2023 a 2024, daňové priznanie k dani z príjmu právnickej osoby DC-Alis, s. r. o., účtovnú závierku spoločnosti za rok 2023, daňové priznanie k dani z príjmu právnickej osoby a účtovnú závierku spoločnosti DC-Alis I., s. r. o. za rok 2023, z ktorých bolo zistené, že žalobca mal v roku 2023 zdaniteľný príjem základ dane vo výške 716,23 Eur a 247,76 Eur spoločnosť DC-Alis, s. r. o. zisk 471,94 Eur a spoločnosti DC-Alis I. s. r. o. vo výške 531,07 Eur.

67. Pomery na strane žalovanej, ktorá vykonáva povolanie zubného lekára, zamestnáva jednu zdravotnú sestru, ktorej vypláva mesačnú mzdu, hradí vzdelávanie na zvýšenie kvalifikácie, má výdavky na chod ambulancie 9 000 Eur mesačne, správa budovy, výdavky spojené s mimoriadnou situáciou – výmena strechy, oprava fasády, klimatizačná jednotka, výmena výťahu, spotrebný materiál, dezinfekcia, sterilizačné procesy, výdavky s administratívou s tým, že základ dane podľa daňového priznania za rok 2024 je 4 743,90 Eur. Žalovaná býva s manželom a dvoma maloletými deťmi v byte v D. D., kde výdavky spojené s užívaním bytu mesačne sú 270 Eur. Manžel žalovanej je dlhodobo PN z dôvodu pracovného úrazu. Žalovaná má vyživovaciu povinnosť k dvom deťom vo veku 17 rokov, ktoré navštevujú strednú

školu s tým, že výdavky sú mesačne od 1 000 Eur do 1 200 Eur a zároveň sa stará sa o zdravotne znevýhodneného rodiča – matku, ktorá potrebuje mesačne 200 Eur. Žalovaná zároveň poukázala na skutočnosť, že žalobkyňa je plne pracovne spôsobilá, nenachádza sa v zložitej životnej situácii, je v produktívnom veku, je spoločníkom a konateľom v dvoch spoločnostiach, ktoré založila počas súdneho konania a plnenie trov konania by pre ňu nebolo likvidačné.

68. Súd vzhľadom na vyššie uvedené ohľadne použitia ustanovenia § 257 CSP mal za to, že v danom konaní sa nejedná o celkom výnimočný prípad, ktorý môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Žalobkyňa si uplatnila žalobou nárok na náhradu škody na zdraví a nemajetkovú ujmu z dôvodu porušenia povinnosti poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktoré porušenie potvrdil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a bolo na žalobkyni, aký nárok si súdnou cestou uplatní. Skutočnosť, že žalovaná nepristúpila na mimosúdne riešenie sporu nie je výnimočnou okolnosťou veci. Zároveň súd má za to, že sa nejedná o taký druh konania, ktorý by spĺňal výnimočnosť a táto nespočíva ani vo vedení konania. Súd mal za to, že uvedené ustanovenie nie je možné v danej veci použiť ani vzhľadom na poukazovanie na osobné majetkové a zárobkové pomery žalobkyne s poukazom na lepšiu majetkovú situáciu žalovanej a uvedené ustanovenie neslúži na zmierňovanie a odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu a jeho použitie neodôvodňuje tá skutočnosť, že žalobkyňa poukazuje na to, že nie solventná a že má nízky príjem (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo/102/2017 zo dňa 31. 07. 2017).

69. Súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 % vo vzťahu k úspešnosti o náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, keďže bola plne úspešná, čo do základu uplatneného nároku, pričom zamietnutie v prevyšujúcej časti nepredstavuje úspech žalovanej, ale je len dôsledkom úvahy súdu.

70. Súd priznal žalovanej a intervenientovi nárok na náhradu trov tohto konania vo vzťahu k uplatnenému nároku náhradu liečebných nákladov, ktorá bola priznaná žalobkyni vo výške 55 Eur, žalobou si uplatňovala nárok vo výške 1 875 Eur s tým, že ako bolo vyššie uvedené neprihliadol na ustanovenie § 257 CSP, ale priznal nárok podľa § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu v konaní, keďže intervenient vstúpil do konania na strane žalovanej vo vzťahu k náhrade škody, ktorá je krytá poistným plnením žalovanej. Jeho vstup sa netýkal konania v časti nemajetkovej ujmy, s tým, že úspech žalovanej a intervenienta je 94,14 %.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C. s. p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný neplní dobrovoľne to, čo mu ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie v zmysle zvláštneho predpisu.